

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน
Attitude on Thailand Entrance to ASEAN Economy Community (AEC)
and Readiness to Self-development for Labour Market

นางสาววรรณารัต แสงมณี

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2558

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

RCH

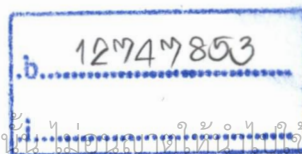
@ 215ก

2559

สาขา.....

เลขทะเบียน 140735

วันที่ 24 ก.พ. 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ชื่อโครงการ ทักษะคิดต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

แหล่งเงิน เงินรายได้ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีงบประมาณ 2558

จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุน 150,000 บาท

ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี

ตั้งแต่ ตุลาคม 2557 ถึง กันยายน 2558

ชื่อ-สกุล หัวหน้าโครงการ และผู้ร่วมโครงการวิจัย พร้อมระบุหน่วยงานต้นสังกัด

รองศาสตราจารย์ ดร.วรนาถ แสงมณี สาขาวิชาวิทยาการจัดการ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ทักษะคิดที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2) การเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน 3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อทักษะคิดต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 4) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียน ในปีการศึกษา 2557 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะคิดที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน การศึกษาครั้งนี้พบว่า

1. นักศึกษามีระดับค่าเฉลี่ยรวมทักษะคิดที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.329)
2. นักศึกษามีระดับค่าเฉลี่ยรวมการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.341)
3. นักศึกษามีระดับค่าเฉลี่ยทักษะคิดในแต่ละด้านดังนี้ คือ ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล = 3.481 ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน = 3.451 ด้านภาคการศึกษา = 3.311 และด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ = 3.073
4. นักศึกษามีระดับค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมในทักษะแต่ละด้านดังนี้คือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ = 3.589 ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน = 3.365 ทักษะด้านวัฒนธรรม = 3.256 และทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร = 3.155

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานนี้ อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6. นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

7. นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

8. นักศึกษาที่มีเพศ ภูมิลำเนาเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในกลุ่มอาเซียน และความรู้ด้าน AEC แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

9. นักศึกษาที่มีเพศ ภูมิลำเนาเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานไม่แตกต่างกัน

10. เมื่อพิจารณารายด้านของทัศนคติ พบว่า นักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

11. เมื่อพิจารณารายด้านของทัศนคติ พบว่า นักศึกษามีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีทัศนคติด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

12. เมื่อพิจารณารายด้านของการเตรียมความพร้อม พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีทัศนคติด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

13. เมื่อพิจารณารายด้านของการเตรียมความพร้อม พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีทัศนคติด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร และด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

14. เมื่อพิจารณารายด้านของการเตรียมความพร้อม พบว่า นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีทัศนคติด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ทัศนคติ, การเตรียมความพร้อม, ตลาดแรงงาน, AEC, วิศวกรรมศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

Research Title: Attitude on Thailand Entrance to ASEAN Economy Community (AEC) and Readiness to Self-development for Labour Market

Researcher: Assoc. Prof. Dr. Woranat Sangmanee

Faculty: Administration and Management College, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Department: Industrial Business Administration Department, College of

Abstract

The purpose of this research were 1) To study attitude and (2) To study readiness to self-development for labour market of engineering student at KMITL when Thailand entrance to AEC and (3) To investigate the relationship between personal factors, the attitude, and the readiness of students for AEC labour market.

The studied sample includes 618 undergraduate engineering students who enrolled in classes at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang during the 2014 academic year. The research instrument to collect data was questionnaires. The statistics used were frequency, percentage, average ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), t-test, One-way Analysis of Variance (ANOVA). The hypothesis testing was set at the 0.05 and 0.01 level of significance. The results were as follows:

1. Students' score on attitude towards AEC was at a moderate level ($\bar{X} = 3.329$). The ranking of opinion scores of the four dimensions were as follows (1) The acceptance and the adjustment in cultural viewpoint ($\bar{X} = 3.481$) (2) The acceptance and the adjustment of business sectors to AEC ($\bar{X} = 3.451$) (3) The educational sector ($\bar{X} = 3.311$) and (4) The government policy and regulations ($\bar{X} = 3.073$)

2. Student's readiness to self-development for AEC labour market was at a moderate level ($\bar{X} = 3.341$) in each skill dimension: leadership ($\bar{X} = 3.589$), professional career and working capacity ($\bar{X} = 3.365$), culture ($\bar{X} = 3.256$), and English and communication ($\bar{X} = 3.155$).

3. Students who differed in self preparation to the AEC labour market, and acceptance on AEC, indicated statistically significant difference, at 0.01 level, on the attitude towards for AEC.

4. Students who differed in level of English fluency, self-preparation to the AEC labour market, and attitude on AEC, indicated statistically significant difference, at 0.01 level, on the readiness to self-development for AEC labour market.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

5. Students who differed in experience on travelling or visiting any AEC, indicated statistically significant difference, at 0.05 level, on the readiness to self-development for AEC labour market.

6. Students who differed in gender, birth place, the immediate need to do after graduation, preference of place to work, experience on travelling or visiting any AEC, knowledge level about AEC indicated no statistically significant difference on the attitude towards AEC.

7. Students who differed in gender, birth place, the immediate need to do after graduation, and preference of places to work, indicated no statistically significant differences on the readiness to self-development for AEC labour market.

8. Student who differed in years of study, it was found that the acceptance and the adjustment of business sectors to AEC dimension was statistically significant differences at 0.01 level, on the attitude towards on AEC.

9. Student who differed in level of English fluency, it was found that the acceptance and the adjustment in personal cultural view point dimension was statistically significant differences at 0.01 level, on the attitude toward AEC.

10. Students who differed in years of study, it was found that leadership and personality dimension was statistically significant differences at 0.05 level, on the readiness to self-development for AEC labour market.

11. On each dimension of the readiness to self-development for AEC labour market, it found that student who differed in acceptance on AEC has attitude toward on professional career and working capacity dimension statistically significant difference at 0.05 level, also, English and communication dimension and leadership were statistically significant differences at 0.01 level.

12. On each dimension of the readiness to self-development for AEC labour market, it found that student who differed in knowledge level about AEC has attitude toward on leadership and personality statistically dimension significant differences at 0.05 level.

Keywords: Attitude, Readiness, AEC labour market, Engineering

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการที่ประเทศก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อจะใช้ผลการวิจัยให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้สอน สถาบันการศึกษา และผู้เรียน อันจะทำให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย ได้มีข้อมูลสำหรับการเตรียมความพร้อมเมื่อประเทศกำลังจะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเวลาอันใกล้มาคนี้ (พ.ศ. 2558) ดิฉันทั้งในฐานะอาจารย์ผู้สอน และผู้ทำวิจัย สามารถนำเอาข้อมูลที่เป็นผลจากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้รับทราบ ดิฉันมีความเชื่อมั่นว่างานวิจัยนี้จะสามารถเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้ และปลูกฝังความใฝ่รู้ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของโลกปัจจุบันได้ดีให้กับผู้นำเอาข้อมูลจากงานวิจัยนี้ไปพัฒนาและประยุกต์ใช้

โอกาสนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณวิทยาลัยการบริหารและจัดการ ที่ให้ทั้งโอกาสและทุนสนับสนุนในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.วินัย พุทธิกุล ที่ให้คำแนะนำหลายๆ ประการในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งขอขอบคุณ นางสาวดารณี สดามเต๊ะ สำหรับความช่วยเหลือในการทำให้การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีอย่างราบรื่น

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจและเต็มใจ

รศ.ดร.วรรณารถ แสงมณี

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฒ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	6
1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของอาเซียน.....	7
2.2 ผู้ประชาคมอาเซียน ปี 2558: ก้าวเข้าสู่ความร่วมมือด้าน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	17
2.3 แนวโน้มในอนาคตของอาเซียน.....	24
2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	30
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	30
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
3.4 การกำหนดค่าตัวแปร.....	32
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	34
3.6.1 สถิติพรรณนา.....	34
3.6.2 สถิติอนุมาน.....	35
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา	41
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สาขาที่กำลังเรียนอยู่ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิธีการในการศึกษา ภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC รูปแบบการเตรียมความพร้อม แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC.....	42
4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	51
4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	59

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทย ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วย ต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC และความรู้ด้าน AEC	66
4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อม ในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อม เข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทย ก้าวเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC	83
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	103
5.1 สรุปผลการวิจัย	104
5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	104
5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	107
5.1.3 ค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเอง ในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์	107
5.1.4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ที่มีต่อทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	107

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

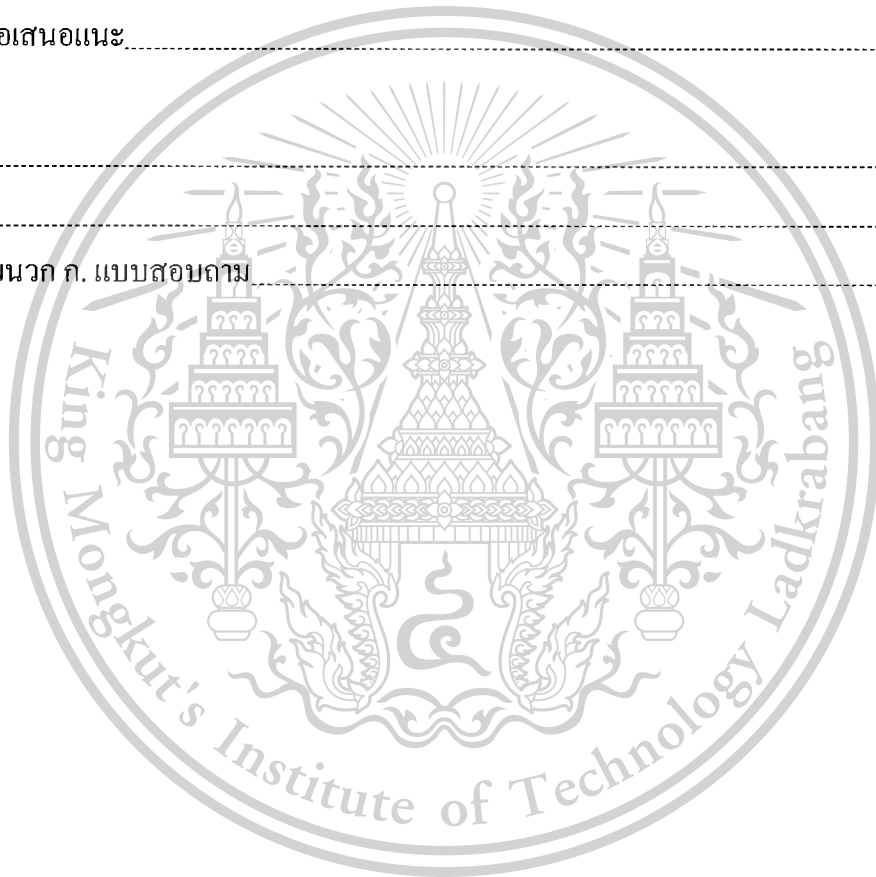
This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

5.15 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ที่มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์แตกต่างกัน.....	109
5.2 อภิปรายผล.....	111
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	127
บรรณานุกรม.....	132
ภาคผนวก.....	134
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม.....	136

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงสูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA.....	38
3.2 แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ.....	39
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียน ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	42
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการที่ประเทศไทย ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	52
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการเตรียมความพร้อม ในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	60
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์.....	66
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p (p-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน.....	67
4.6 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทย ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีชั้นปีที่เรียนแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	68
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามภูมิภาค.....	69
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี.....	70
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ในการปรับแก้เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน.....	72
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	73
4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	74
4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC.....	75
4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	76
4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC.....	78
4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	79
4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความรู้ด้าน AEC.....	82

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับนำไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น กรุณาแจ้งหน่วยงานที่ดูแลเรื่องลิขสิทธิ์ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์.....	83
4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p (p-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน.....	84
4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีชั้นปีที่เรียนแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	85
4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน จำแนกตามภูมิภาค.....	86
4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี.....	87
4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ.....	88
4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน.....	89
4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ควรใช้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	91
4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC.....	93
4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	94
4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC.....	96
4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	97
4.31 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความรู้ด้าน AEC.....	99
4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC.....	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.33	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	101
5.1	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ตามลำดับที่.....	111
5.2	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ตามลำดับที่.....	116
5.3	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการสรุปด้านต่าง ๆ ที่เป็นทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	119
5.4	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการสรุปด้านต่าง ๆ ที่เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน.....	121
5.5	แสดงผลสรุปการทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ที่มีต่อทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เฉพาะในส่วนปัจจัยที่มีผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน ในบางด้าน หรือในภาพรวม.....	124
5.6	แสดงผลสรุปการทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ที่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เฉพาะในส่วนปัจจัยที่มีผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน ในบางด้าน หรือในภาพรวม.....	126

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1	แสดงถึงกรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	5
-----	--------------------------------------	---

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

AEC เป็นการพัฒนามาจากการเป็น สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of South East Asian Nations : ASEAN) ก่อตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) เมื่อ 8 สิงหาคม 2510 โดยมีประเทศผู้ก่อตั้งแรกเริ่ม 5 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ต่อมาในปี 2527 บรูไน ก็ได้เข้าเป็นสมาชิก ตามด้วย 2538 เวียดนาม ก็เข้าร่วมเป็นสมาชิก ต่อมา 2540 ลาวและพม่า เข้าร่วม และปี 2542 กัมพูชา ก็ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกลำดับที่ 10 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนเป็นกลุ่มเศรษฐกิจภูมิภาคขนาดใหญ่ มีประชากร รวมกันประมาณมากกว่า 500 ล้านคน

สำหรับเสาหลักการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC)ภายในปี 2558 เป็นไปเพื่อให้อาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ อย่างเสรี และเงินทุนที่เสรีขึ้น ต่อมาในปี 2550 อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนบูรณาการงานด้านเศรษฐกิจให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ AEC ซึ่งประกอบด้วยแผนงานเศรษฐกิจในด้าน ต่าง ๆ พร้อมกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินมาตรการต่างๆ จนบรรลุเป้าหมายในปี 2558 รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตามที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันล่วงหน้า โดยในอนาคต AEC จะเป็นอาเซียน+3 โดยจะเพิ่มประเทศ จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น เข้ามาอยู่ด้วย และต่อไปก็จะมีการเจรจา อาเซียน+6 จะมีประเทศ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และ อินเดีย ต่อไป (องค์ความรู้ประชาคมอาเซียน, www.thai-aec.com)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงเป็นการจัดสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เป็นตลาด และฐานผลิตเดียวที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี ดังนั้นการรวมกลุ่มประเทศเปลี่ยนเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดผลกระทบด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านแรงงาน โดยจะมีการถ่ายเทแรงงานฝีมือเพื่อให้สามารถทำงานในประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น แม้ว่าหลายคนจะยังไม่เคยทราบว่าอาชีพที่มีโอกาสเป็นที่สนใจเมื่อถึงเวลาที่จะเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคืออะไร แต่อาชีพอิสระที่ได้มาตรฐานได้รับการรับรองสามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในประเทศแถบอาเซียนได้ทันที ไม่มีการปิดกั้น ตามที่ได้ตกลงไว้ ก็คือ แพทย์ พยาบาล บัญชี สถาปนิก วิศวกร ช่างสำรวจ ทักษะแพทย์ ซึ่งภาษาที่จำเป็นในการสื่อสารคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษา และผู้ที่ต้องการหางานทำจำเป็นต้องตระหนักในเรื่องนี้ให้มาก เมื่อเรียนจบปริญญาตรี ต้องใช้องค์ความรู้ที่เรียนมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะต้องเรียนรู้ และมีทักษะในการใช้งานในภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

และรู้ในเรื่องของเทคโนโลยีด้วย นอกจากนี้ยังมีอีกหนึ่งอาชีพที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเสนอ
ข้อตกลงร่วมกัน คือ **บุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยว**

ในช่วงเวลาทั้งในปัจจุบันและจากนี้ไปประชาชนของกลุ่มประเทศ AEC ต่างก็ได้เห็นถึงความ
พยายามที่จะผลักดันและสร้างสังคมไทยให้เข้มแข็งเพื่อพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงไป
ซึ่งถึงเวลาแล้วที่ทุกคนภายในประเทศควรจะต้องตระหนักถึงการเกิด AEC และเตรียมรับมือกับการ
เปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเพื่อเปิดรับโอกาสอย่างเต็มที่ (นักศึกษาจบใหม่กับสิ่งที่ไปใน AEC, กรม
เจรจาการค้าระหว่างประเทศ)

ความเข้าใจเจตนารมณ์ของ AEC Blueprint สำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือโดยเสรีคือ เพื่อ
อำนวยความสะดวกแก่การค้าการลงทุนเสรี 4 ประการ ได้แก่ การค้าเสรี การบริการเสรี การลงทุนเสรี
และการเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรี โดยการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะต้องมีกฎ กติกา ที่ต้องปฏิบัติซึ่งทำให้มอง
ไม่ชัดว่าการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือภายใต้กรอบอาเซียนมีความได้เปรียบการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่าง
ประเทศที่เป็นอยู่อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อประเทศไทยและอาเซียนมีความตกลงทางการค้ากับ
ประเทศอื่นๆ อีกเกือบทั่วโลก

ดังเป็นที่ยอมรับกันใน โลกปัจจุบันซึ่งเราเรียกกันว่า โลกาภิวัตน์ ถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของสังคม
โลกมากมาย อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมเทคโนโลยีนั้น นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็น
นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาชีพที่สำคัญอย่างยิ่ง และเป็นแรงงานฝีมือที่ยังทวีความมีบทบาทเมื่อการเปิด AEC
ดำเนินการ โดยเป็นหนึ่งในสาขาวิชาชีพที่ได้มีการทำความเข้าใจทำความเข้าใจที่สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในประเทศกลุ่ม
AEC ได้ ขณะเดียวกันประเทศไทยเองก็จำเป็นต้องใช้กำลังของบุคลากรกลุ่มนี้ เพื่อพัฒนาศักยภาพของการแข่งขัน
ให้เจริญรุดหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งภาคอุตสาหกรรมถือเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาทาง
เศรษฐกิจของประเทศด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความมุ่งหวังว่าผลการศึกษาที่จะได้รับจากงานวิจัยชิ้น
นี้จะเป็นการสะท้อนถึงความคิดเห็นที่มีต่อการเตรียมความพร้อมจากนักศึกษาที่กำลังจะมีอาชีพอยู่ในแวด
วงของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องทางวิชาการควรจะได้รับทราบเพื่อปรับแนวทางให้
สอดคล้องกับการศึกษา และแนวทางในการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อการปรับตัว
และสามารถรับรู้ในข้อเท็จจริงที่กำลังจะเกิดขึ้น ในลักษณะสร้างสรรค์อันเป็นผลจากการที่ประเทศไทย
เข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ก็ย่อมเป็นประโยชน์แก่ทั้งตัวนักศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง
ตลอดจนสังคมและประเทศชาติในที่สุดนั่นเอง ทั้งนี้ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์กลุ่มดังกล่าวถือเป็น
ตัวแทนกลุ่มหนึ่งที่จะต้องรีบเร่งเรียนรู้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่มี
การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นพวกเขาจึงจำเป็นต้องมีความรอบรู้ในสิ่งที่ตนเอง
จะต้องเผชิญ และปรับตัว เสริมสร้างจนสามารถตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของ
สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์
และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงานที่ตนเองจะต้องปฏิบัติในอนาคตนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับทัศนคติที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC และความรู้ด้าน AEC

1.2.4 เพื่อเปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานหลักที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 2 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 4 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 5 นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 6 นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 7 นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 8 นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 9 นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 10 นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 11 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 12 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 13 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 14 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 15 นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 16 นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 17 นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 18 นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 19 นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 20 นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 21 นักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

1.4. ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยทำการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อันได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ซึ่งอาจมีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอกรอบแนวความคิดในการวิจัยดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 1.1 แสดงถึงกรอบแนวความคิดในการวิจัย
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในช่วงเวลาของปีการศึกษา 2557

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถรับทราบทัศนคติที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งมีประโยชน์ต่ออาจารย์ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถาบันการศึกษาอื่น ๆ รวมทั้งกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงแรงงานและความมั่นคงของมนุษย์ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1.7.1 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในช่วงเวลาของปีการศึกษา 2557

1.7.2 AEC หมายถึง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มาจากคำเต็มว่า ASEAN Economic Community

1.7.3 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บทที่ 2

ทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวกับงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเนื้อหาของทฤษฎีและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยไว้หลายแนวคิด โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร วารสาร รายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องทั้งนี้ เพื่อให้สามารถกำหนดกรอบแนวความคิดที่จะใช้เป็นแนวในการศึกษา ได้ครอบคลุมและชัดเจนขึ้น ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญตามลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของอาเซียน
- 2.2 ผู้ประชาคมอาเซียน ปี 2558: ก้าวเข้าสู่ความร่วมมือด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 2.3 แนวโน้มในอนาคตของอาเซียน
- 2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือ อาเซียน (Association of South East Asian Nations : ASEAN) ก่อตั้งขึ้น โดยปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) ซึ่งลงนาม โดยรัฐมนตรีจาก 5 ประเทศ ได้แก่ นายอาดัม มาลิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ดุณ อับดุล ราซัค บิน ฮุสเซน รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ประเทศมาเลเซีย นายนาซิโซ รามอส รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ นายเอส ราชารัตนาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และพันเอก (พิเศษ) ดร. ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพเสถียรภาพ และความมั่นคงปลอดภัยทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคม และวัฒนธรรม การกินดีอยู่ดีบนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งจากเจตจำนงที่สอดคล้องกันนี้ นำไปสู่การขยายสมาชิกภาพ โดยบรูไนดารุสซาลาม ได้เข้าเป็นสมาชิกในลำดับที่ 6 เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2527 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 7 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2538 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสหภาพพม่า เข้าเป็นสมาชิก พร้อมกัน เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2540 และราชอาณาจักรกัมพูชา เข้าเป็นสมาชิก ลำดับที่ 10 เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2542 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกรวมทั้งหมด 10 ประเทศ

ปฏิญญากรุงเทพฯ ได้ระบุวัตถุประสงค์สำคัญ 7 ประการ ของการจัดตั้งอาเซียน ได้แก่

(1) ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่ข้อมูลข้างต้นไปยังเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงส่วนภูมิภาค

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

- (3) เสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ พัฒนาการทางวัฒนธรรมในภูมิภาค
- (4) ส่งเสริมให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี
- (5) ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปแบบของการฝึกอบรมและการวิจัย และส่งเสริมการศึกษา ด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- (6) เพิ่มประสิทธิภาพของการเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายการค้า ตลอดจนการปรับปรุง การขนส่งและการคมนาคม
- (7) เสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอกองค์การความร่วมมือแห่งภูมิภาคอื่นๆ และองค์การระหว่างประเทศ

นโยบายการดำเนินงานของอาเซียนจะเป็นผลจากการประชุมหรือในระดับหัวหน้ารัฐบาล ระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน ทั้งนี้การประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) หรือ การประชุมของผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นการประชุมระดับสูงสุดเพื่อกำหนดแนวนโยบายใน ภาพรวมและเป็นโอกาสที่ประเทศสมาชิกได้ร่วมกันประกาศเป้าหมายและแผนงานของอาเซียนในระยะ ยาว ซึ่งจะปรากฏเป็นเอกสารในรูปแบบต่างๆ อาทิ แผนปฏิบัติการ (Action Plan) แถลงการณ์ร่วม (Joint Declaration) ปฏิญญา (Declaration) ความตกลง (Agreement) หรืออนุสัญญา (Convention) ส่วนการ ประชุมในระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสจะเป็นการประชุมเพื่อพิจารณาทั้งนโยบายในภาพรวมและ นโยบายเฉพาะด้าน

อาเซียนได้ลงนามร่วมกันในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี 2563 หรือ ค.ศ. 2020 โดยสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมืออย่างรอบด้าน ในด้านการเมือง ให้จัดตั้ง “ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน” หรือ ASEAN Political Security Community (APSC) ด้านเศรษฐกิจให้จัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” หรือ ASEAN Economic Community (AEC) และด้านสังคมและวัฒนธรรม ให้จัดตั้ง “ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน” หรือ ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC) ซึ่งต่อมาผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบให้เร่งรัดการรวมตัวเป็นประชาคม อาเซียนให้เร็วขึ้นกว่าเดิมอีก 5 ปี คือ ภายในปี 2558 หรือ ค.ศ. 2015 โดยได้เล็งเห็นว่าสถานการณ์โลก เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อาเซียนจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถคงบทบาทนำในการดำเนิน ความสัมพันธ์ในภูมิภาค และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

สัญลักษณ์ของอาเซียน

สัญลักษณ์ของอาเซียนเป็นรวงข้าวสีเหลือง 10 มัด หมายถึง การที่ประเทศในภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง 10 ประเทศรวมกัน เพื่อมิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ที่นำเงินนี้ไปใช้ทำกำไรหรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดของเอกสารที่สงวนไว้ที่สงวนไว้ไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เอกภาพ และความก้าวหน้าของประเทศสมาชิกอาเซียน สี่ทั้งหมดที่ ปรากฏในสัญลักษณ์ของอาเซียน เป็นสี่สำคัญที่ปรากฏในธงชาติของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน สี่น้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง สี่แดง หมายถึง

ความกล้าหาญและความก้าวหน้า สี่ขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ และสี่เหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)

ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 เมื่อปี 2550 ที่ประเทศสิงคโปร์ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในกฎบัตรอาเซียน ซึ่งเปรียบเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่จะวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขับเคลื่อนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้ โดยวัตถุประสงค์ของกฎบัตรคือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ กฎบัตรอาเซียนจะเป็นสถานะนิติบุคคลแก่อาเซียน ในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Organization)

จุดเด่นประการหนึ่งของกฎบัตรอาเซียน คือ การที่ข้อบทต่าง ๆ ถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้อาเซียนเป็นองค์กรที่ประชาชนเข้าถึง และเอื้อประโยชน์ต่อประชาชนในประเทศสมาชิกมากยิ่งขึ้น กฎบัตรอาเซียน ประกอบด้วยบทบัญญัติ 13 บท รวม 55 ข้อย่อย อาจสรุปบทบัญญัติ ที่สำคัญของกฎบัตรอาเซียน ได้ดังนี้

บทที่ 1 เป้าหมายและหลักการ (Purposes and Principles) ระบุเป้าหมายของอาเซียนและหลักการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสมาชิก ได้แก่ เป้าหมายการส่งเสริมสันติภาพ เสถียรภาพ ความสามารถในการแข่งขันของภูมิภาค ความกินดีอยู่ดีของประชาชน ความมั่นคงของมนุษย์การส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม การลดช่องว่างของการพัฒนาการส่งเสริมประชาธิปไตย การเคารพสิทธิมนุษยชน การพัฒนาอย่างยั่งยืน สิ่งแวดล้อม การศึกษา ยาเสพติด การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน เป็นต้น ส่วนหลักการ ได้แก่ เรื่องอำนาจอธิปไตย การไม่แทรกแซงกิจการภายใน หลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล และการเคารพความแตกต่าง เป็นต้น

บทที่ 2 สถานะบุคคล (Legal Personality) ให้อาเซียนมีสถานะบุคคล

บทที่ 3 สมาชิกภาพ (Membership) กำหนดกฎเกณฑ์ และกระบวนการในการรับสมาชิกใหม่ เช่น ต้องเป็นประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และได้รับการรับรองจากประเทศสมาชิกอาเซียนและต้องยินยอมผูกพันตามกฎบัตรและสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีของรัฐสมาชิก รวมทั้ง กำหนดสิทธิและหน้าที่ของรัฐสมาชิกไว้กว้างๆ คือรัฐสมาชิกจะมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตร และความตกลงต่างๆ ของอาเซียน รวมถึงหน้าที่ในการออกกฎหมายภายในเพื่อรองรับพันธกรณี เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 องค์กรของอาเซียน (Organs) ประกอบด้วย

1. ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) เป็นองค์กรสูงสุดในการกำหนดนโยบายและมีการประชุมปีละ 2 ครั้ง
2. คณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ASEAN Coordinating Council) ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียน ทำหน้าที่เตรียมการประชุมสุดยอดอาเซียน ประสานงานระหว่าง 3 เสาหลัก เพื่อความเป็นบูรณาการในการดำเนินงานของอาเซียน และแต่งตั้งรองเลขาธิการอาเซียน
3. คณะมนตรีประชาคมอาเซียน (ASEAN Community Council) สำหรับ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยผู้แทนที่แต่ละประเทศสมาชิกแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่ประสานงานและติดตามการดำเนินงานตามแนวนโยบายของผู้นำทั้งในเรื่องที่อยู่ภายใต้เสาหลักของตน และเรื่องที่เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหลายเสาหลัก และเสนอรายงานและข้อเสนอแนะในเรื่องที่อยู่ภายใต้การดูแลของตนต่อผู้นำ
4. องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา (ASEAN Sectoral Ministerial Bodies) จัดตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
5. สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat) อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของเลขาธิการอาเซียน (Secretary General of ASEAN)
6. คณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (Committee of Permanent Representatives (CPR) to ASEAN) ที่กรุงจาการ์ตา โดยประเทศสมาชิกจะแต่งตั้งผู้แทนระดับเอกอัครราชทูตเพื่อทำหน้าที่เป็นคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน ที่กรุงจาการ์ตา
7. สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ (ASEAN National Secretariat) จัดตั้งโดยประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ
8. องค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน (ASEAN human rights body - AHRB) มีหน้าที่ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค
9. มูลนิธิอาเซียน (ASEAN Foundation) มีหน้าที่สนับสนุนเลขาธิการอาเซียนและประสานงานกับองค์กรอื่นๆ ของอาเซียน

บทที่ 5 องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน (Entities Associated with ASEAN) ให้อาเซียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรต่างๆ ที่สนับสนุนหลักการและวัตถุประสงค์ของอาเซียนตามรายชื่อในภาคผนวกของกฎบัตรได้ โดยภาคผนวกจะแบ่งประเภทองค์กรดังกล่าวเป็น 5 ประเภท ได้แก่ 1) องค์กรรัฐสภา คือ สมัชชารัฐสภาอาเซียน (ASEAN Inter-Parliamentary Assembly- AIPA) 2) องค์กรภาคธุรกิจ

3) องค์กรภาคประชาสังคมที่ได้รับการรับรองโดยอาเซียน 4) กลุ่ม think tank และองค์กรด้านการศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

และ 5) องค์กรณ์อื่นๆ โดยให้อำนาจเลขาธิการอาเซียนในการปรับปรุงภาคผนวกตามข้อเสนอแนะของ คณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน

บทที่ 6 เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูต (Immunities and Privileges) ระบุหลักการกว้างๆ ในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูตแก่ 1) สำนักเลขาธิการอาเซียนและองค์กรณ์อื่น ๆ ของอาเซียน 2) เลขาธิการอาเซียนและเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอาเซียน และ 3) ผู้แทนถาวรของรัฐสมาชิก ณ กรุงจาการ์ตา และผู้แทนของรัฐสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมของอาเซียน เช่น เดินทางไปประชุม เป็นต้น โดยรายละเอียดให้เป็นไปตามข้อตกลงแยกต่างหากจากกฎบัตร

บทที่ 7 กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making) หลักทั่วไป คือ ฉันทามติ (Consensus) แต่มีข้อยกเว้นได้แก่ 1) กรณีที่ไม่มีแนวทางมติอาจส่งเรื่องให้ผู้นำตกลงกันว่าจะใช้วิธีการใดตัดสินใจ 2) กรณีที่มีข้อตกลงอื่นๆ ของอาเซียนอนุญาตให้ใช้วิธีการอื่นตัดสินใจได้ เช่น ปัจจุบันมีสนธิสัญญาว่าด้วยเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ให้ใช้คะแนนเสียง 2 ใน 3 ได้และ 3) กรณีที่มีการละเมิดพันธกรณีตามกฎหมายอย่างร้ายแรง ผู้นำมีอำนาจตัดสินใจด้วยวิธีการใดๆ ตามที่จะตกลงกันเพื่อกำหนดมาตรการลงโทษ นอกจากนี้ ยังให้มีความยืดหยุ่นในการผูกพันตามข้อตกลงต่าง ๆ โดยใช้สูตรอาเซียน ลบ X (ASEAN minus X สำหรับความตกลงทางเศรษฐกิจ ซึ่งหมายความว่าหากประเทศสมาชิกทุกประเทศมีฉันทามติเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ แล้ว ประเทศที่ยังไม่พร้อมก็อาจเลือกที่จะยังไม่เข้าร่วมได้

บทที่ 8 การระงับข้อพิพาท (Settlement of Disputes) 1) กำหนดในหลักการให้มีกลไกระงับข้อพิพาท (Dispute Settlement Mechanism- DSM) สำหรับทุกเสาหลัก 2) ใช้การปรึกษาหารือ และการเจรจาในการระงับข้อพิพาทเป็นอันดับแรก 3) ให้คู่พิพาทสามารถเลือกใช้กระบวนการไกล่เกลี่ย โดยอาจขอให้ประธานอาเซียน หรือเลขาธิการอาเซียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ยได้ 4) หากความตกลงเฉพาะกำหนด DSM ไว้แล้ว ก็ให้ใช้ DSM นั้น 5) หากข้อขัดแย้งไม่เกี่ยวข้องกับความตกลงของอาเซียนฉบับใดให้ใช้กลไกคณะอัครมนตรีที่จัดตั้งโดยสนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 6) หากไม่อาจหาข้อยุติในข้อขัดแย้งได้อาจยกเรื่องให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนตัดสินใจ 7) ให้เลขาธิการอาเซียนติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามคำแนะนำ/คำตัดสินจาก DSM ของประเทศสมาชิก และจัดทำรายงานเสนอผู้นำ 8) กำหนดให้นำเรื่องการไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ/คำตัดสินจาก DSM ให้ผู้นำพิจารณา และ 9) กฎบัตรไม่ตัดสิทธิของประเทศสมาชิกที่จะใช้รูปแบบการระงับข้อพิพาทตามกฎบัตรสหประชาชาติหรือกฎหมายระหว่างประเทศอื่น

บทที่ 9 งบประมาณและการเงิน (Budget and Finance) ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการงบประมาณที่เป็นไปตามมาตรฐานสากลและสามารถตรวจสอบได้ และกำหนดเรื่องงบการบริหารงานของสำนักเลขาธิการอาเซียน ซึ่งรัฐสมาชิกจะจ่ายเงินสนับสนุนเท่า ๆ กัน ตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสามารถรับเงินสนับสนุนจากประเทศคู่เจรจาได้ แต่จะต้องไม่มีเงื่อนไขพิเศษ ทั้งนี้ กฎบัตรมิได้ระบุเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

กองทุนพิเศษต่างๆ เพื่อการดำเนินการของอาเซียน อาทิการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือ การลดช่องว่าง การพัฒนา ฯลฯ เพราะเป็นเรื่องที่จะต้องมีการศึกษาและกำหนดวิธีระดมทุนที่เหมาะสมต่อไป

บทที่ 10 การบริหารงานและกระบวนการ (Administration and Procedure) 1) กำหนดให้ประธานของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน คณะมนตรีประสานงานอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน และคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน ตลอดจนองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาและองค์กรเจ้าหน้าที่อาวุโสตามที่เหมาะสมมาจากประเทศเดียวกัน (Single Chairmanship) เพื่อส่งเสริมให้การทำงานเป็นเอกภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน 2) การเพิ่มบทบาทประธานในการ (ก) เป็นผู้ส่งเสริมผลประโยชน์ของอาเซียน และเป็นผู้ผลักดันการสร้างประชาคมอาเซียน (ข) เป็นผู้ส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางของอาเซียนในแง่การนำนโยบายของอาเซียนเข้าไปผนวกไว้ในนโยบายระดับชาติของรัฐสมาชิก และการส่งเสริมบทบาทของอาเซียนในการดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศภายนอกภูมิภาค และ (ค) ทำให้อาเซียนสามารถจัดการวิกฤตการณ์และสถานการณ์เร่งด่วน ที่มีผลกระทบต่ออาเซียน ได้อย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ

บทที่ 11 อัตลักษณ์และสัญลักษณ์ของอาเซียน (Identity and Symbols) กำหนดให้อาเซียน มีหน้าที่ในการส่งเสริม 1) อัตลักษณ์ ซึ่งหมายถึงการสร้างความรู้สึกในการเป็นเจ้าของอาเซียนในหมู่ประชาชน และ 2) สัญลักษณ์ ได้แก่ คำขวัญ (วิสัยทัศน์เดียว อัตลักษณ์เดียว ประชาคมเดียว) ธงและดวงตราอาเซียน วันอาเซียน (วันที่ 8 สิงหาคม ของทุกปี) และเพลงอาเซียน

บทที่ 12 ความสัมพันธ์กับภายนอก (External Relations) มีหลักการสำคัญ ดังนี้ 1) ให้อาเซียนเป็นผู้ผลักดันหลักในการรวมกลุ่มระดับภูมิภาคที่อาเซียนริเริ่มขึ้น และเน้นการเป็นศูนย์กลางของอาเซียนในโครงสร้างความสัมพันธ์ระดับภูมิภาค 2) ให้ประเทศสมาชิกพยายามหาทำที่ร่วมในเวทีระหว่างประเทศต่างๆ 3) กำหนดให้ประเทศผู้ประสานงาน (Country Coordinator) มีหน้าที่ประสานงานความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา หรือองค์กรระหว่างประเทศอื่น โดยมีคณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่ 3 หรือองค์กรระหว่างประเทศ (ASEAN Committees in Third Countries and International Organizations) เป็นผู้สนับสนุนการทำงาน โดยเฉพาะการส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศที่คณะกรรมการนั้นตั้งอยู่ 4) ให้รัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในฐานะองค์กรความร่วมมือเฉพาะสาขา เป็นผู้ดูแลความสอดคล้องและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียน 5) ให้อำนาจคณะมนตรีประสานงานอาเซียนแต่เพียงองค์กรเดียวในการกำหนดสถานะความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการกับประเทศหรือองค์กรภายนอก โดยที่ประชุมรัฐมนตรีอื่นๆ สามารถเชิญประเทศหรือองค์กรภายนอกเข้าร่วมกิจกรรมได้เป็นครั้งคราว และ 6) ให้การรับรองเอกอัครราชทูตที่ประเทศอื่นแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนประจำอาเซียน

บทที่ 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย (General and Final Provisions) กำหนดเรื่องพันธกรณีของประเทศสมาชิกในการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้กฎบัตร และความตกลงต่างๆ ของอาเซียน การมีผลใช้บังคับของกฎบัตรเมื่อทุกประเทศให้สัตยาบันการภาคยานุวัติของประเทศสมาชิกใหม่

ซึ่งเป็นที่เข้าใจว่าจะเปิดให้เฉพาะประเทศติมอร์เลสเตเท่านั้น การแก้ไขกฎบัตร การทบทวนกฎบัตร 5 ปี หลังจากกฎบัตรมีผลใช้บังคับหรือตามที่ผู้นำกำหนด การตีความกฎบัตร ซึ่ง HLTf จะต้องหารือเรื่อง กลไกที่เหมาะสมต่อไป การกำหนดให้ความตกลงอาเซียนที่มีอยู่ในปัจจุบันมีผลใช้บังคับต่อไป และให้ กฎบัตรมีผลเหนือกว่าความตกลงในกรณีที่มีความขัดแย้งกันกรณีสิทธิในทรัพย์สินของอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 กล่าวคือ หลังจากที่ประเทศสมาชิก ครบทั้ง 10 ประเทศ ได้ให้สัตยาบัน กฎบัตร และการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 28 กุมภาพันธ์ - 1 มีนาคม 2552 ที่จังหวัดเพชรบุรี ประเทศไทย เป็นการประชุมระดับผู้นำอาเซียนครั้งแรก หลังจากกฎบัตรมีผลบังคับใช้

ประเทศไทยกับอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน ซึ่งก่อตั้งมาตั้งแต่ปี 2510 มี พัฒนาการมาเป็นลำดับและไทยก็มีบทบาทสำคัญในการผลักดันความร่วมมือของอาเซียนให้มีความ คืบหน้ามาโดยตลอด ดร. ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยในขณะนั้น มี บทบาทสำคัญในการเดินทางไปเจรจาไกล่เกลี่ยความขัดแย้งระหว่างมลายาและฟิลิปปินส์ เรื่องการอ้าง กรรมสิทธิ์เหนือดินแดนซาบาห์และซาราวัก รวมทั้งการที่สิงคโปร์แยกตัวออกมาจากมลายา และได้เชิญ รัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อีก 4 ประเทศ คือ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ มาหารือร่วมกันที่แหลมแท่น จังหวัดชลบุรีอันนำมาสู่การลงนามในปฏิญญา กรุงทเพ เพื่อก่อตั้งอาเซียน ที่วังสราญรมย์ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 ไทยจึงถือเป็นทั้งประเทศผู้ร่วม ก่อตั้งและเป็น ‘บ้านเกิด’ ของอาเซียน ต่อมาอาเซียน ได้ขยายสมาชิกภาพขึ้นมาเป็นลำดับ โดยบรูไนดารุส ซาลาม เข้าเป็นสมาชิกเป็นประเทศที่ 6 ในปี 2527 และภายหลังเมื่อประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ เหลืออีก 4 ประเทศ คือ เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา ททยอยกันเข้าเป็นสมาชิกจนครบ 10 ประเทศ เมื่อ ปี 2542 นับเป็นก้าวสำคัญที่ไทยได้มีบทบาทเชื่อมโยงประเทศที่ตั้งอยู่บนภาคพื้นทวีปและประเทศที่เป็น หมู่เกาะทั้งหมดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีประเทศไทยเป็นจุด ศูนย์กลาง ถึงแม้ว่าปฏิญญากรุงทเพ จะมีได้ระบุดังความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคง โดย กล่าวถึงเพียงความร่วมมือกันด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา การเกษตร อุตสาหกรรม การ ส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาค แต่อาเซียนได้มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความไว้เนื้อ เชื้อใจระหว่างประเทศในภูมิภาคลดความหวาดระแวงและช่วยเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และที่สำคัญไทยได้เป็นแกนนำร่วมกับอินโดนีเซียและประเทศสมาชิก อาเซียนดั้งเดิมในการแก้ไขปัญหา กัมพูชา รวมทั้งความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาผู้ลี้ภัยอินโดจีนจน ประสบความสำเร็จลุกล่วงไปด้วยดีและช่วยเสริมสร้างสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงในภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อไทยที่เป็นประเทศคานานหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับเอกรใช้ในการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

นอกจากนี้ ประเทศไทย โดยท่านอดีตนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปันยารชุน ก็มีบทบาทสำคัญในการผลักดันความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนให้มีความคืบหน้า โดยการริเริ่มให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ ASEAN Free Trade Area (AFTA) ขึ้นเมื่อปี 2535 โดยอาเซียนตกลงที่จะลดภาษีศุลกากรระหว่างกันให้เหลือร้อยละ 0-5 ในเวลา 15 ปี ซึ่งต่อมาได้ลดเวลาลงเหลือ 10 ปี โดยประเทศสมาชิกเก่า 6 ประเทศ ได้ดำเนินการแล้วเสร็จในปี 2546 ในขณะที่ประเทศสมาชิกใหม่ 4 ประเทศ คือ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ดำเนินการเสร็จสิ้นในปี 2551

ต่อมาที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่บาหลีเมื่อปี 2546 ได้แสดงเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะสร้างประชาคมอาเซียน โดยมีการจัดทำแผนงานด้านต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว นำมาสู่การจัดทำกฎบัตรอาเซียน เพื่อวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของอาเซียน ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีกฎกติกาในการทำงานมีประสิทธิภาพ และเป็นองค์กรเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ทั้งนี้กฎบัตรอาเซียนได้เริ่มมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ประเทศไทยได้เข้าดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน และที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2552 ได้รับรองปฏิญญาชะอำ-หัวหินว่าด้วยแผนงานสำหรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในทั้ง 3 เสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจ และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม เพื่อดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2558

ประเทศไทยกับการดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน

เมื่อเดือนกรกฎาคม 2551 ไทยเข้าดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนต่อจากสิงคโปร์ นับเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญในการสร้างประชาคมอาเซียน รวมทั้งอยู่ในช่วงเดียวกับที่คนไทย คือ ดร. สุรินทร์ พิศสุวรรณ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการอาเซียน ไทยจึงให้ความสำคัญต่อการวางรากฐานสำหรับการสร้างประชาคมอาเซียนเพื่อให้เป็นประชาคมที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ โดยการเสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกต่างๆ ของอาเซียนให้สามารถเข้าไปร่วมแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนได้อย่างทัน่วงที

นอกจากนี้ไทยได้ผลักดันให้กลไกใหม่ ๆ ของอาเซียนที่กำหนดไว้ในกฎบัตรอาเซียน สามารถดำเนินงาน ได้อย่างครบถ้วน ทั้งการจัดตั้งคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา คณะมนตรีประสานงานอาเซียน และคณะมนตรีประจำประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนและภาคประชาสังคมต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อช่วยกันสร้างประชาคมอาเซียน ดังจะเห็นได้จากริเริ่มให้มีการพบปะอย่างไม่เป็นทางการระหว่างผู้นำอาเซียนกับผู้แทนสมัชชารัฐสภาอาเซียนเยาวชนอาเซียนและภาคประชาสังคมอาเซียน ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 และครั้งที่ 15 ที่อำเภอชะอำ-หัวหินเป้าหมายสำคัญประการหนึ่งของไทยในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เป็น 'ประชาคม เพื่อประชาชน' ก็คือ การจัดตั้งกลไกสิทธิมนุษยชนอาเซียนเพื่อให้เป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และองค์กร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าการนำออกทั้งสิ้น หรือทำซ้ำโดยไม่ขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์หรือการนำออกที่เกี่ยวเนื่องซึ่งมีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาคประชาสังคมต่างๆ ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของประชาชนในภูมิภาค ซึ่งเป็นที่น่ายินดีที่เข้ามามีส่วนร่วมได้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรมในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 ที่อำเภอชะอำ-หัวหิน เมื่อเดือนตุลาคม 2552 ซึ่งมีการประกาศจัดตั้ง คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนขึ้นอย่างเป็นทางการ นับเป็นความสำเร็จประการหนึ่งที่ไทยในฐานะประธานอาเซียน ได้มีบทบาทสำคัญในการผลักดัน

นอกจากนี้ ในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายเรื่องการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 อาเซียนจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับประชาชนทั้งในเรื่องการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและรู้สึกเป็นเจ้าของประชาคมที่จะสร้างขึ้น ทั้งนี้ บทเรียนจากสหภาพยุโรปชี้ให้เห็นว่า ประชาคมจะไม่สามารถบรรลุผลได้หากประชาชนไม่ให้การสนับสนุน ดังนั้น ในช่วงเวลานับจากนี้จนถึงปี 2558 ประเทศไทยได้พยายามผลักดันให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ (Community of Action) มีการเชื่อมโยงและติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างใกล้ชิด (Community of Connectivity) รวมทั้งเป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง (Community of People)

ประโยชน์ที่ไทยได้รับ

ในภาพรวมประเทศไทยได้รับประโยชน์เป็นอย่างมากจากความร่วมมือด้านต่างๆ ของอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์จากการที่ภูมิภาคมีเสถียรภาพและสันติภาพอันเป็นผลจากกรอบความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักลงทุนต่างชาติเดินทางเข้ามาลงทุนและท่องเที่ยวในประเทศไทยที่ประเทศไทยสามารถส่งออกสินค้าไปยังประเทศสมาชิกอาเซียนได้มากขึ้น และมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำลง รวมถึงการมีนักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิกอาเซียนเดินทางมายังประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอันเป็นผลมาจากการมีกรอบความร่วมมือด้านเศรษฐกิจของอาเซียนและการที่ประเทศไทยสามารถแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น โรคระบาด โรคเอดส์ ยาเสพติด สิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติ และอาชญากรรมข้ามชาติ อันเป็นผลมาจากการมีความร่วมมือทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียน ซึ่งหากไม่มีแล้ว ก็คงเป็นการยากที่ประเทศไทยจะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้โดยลำพัง

ในปัจจุบันอาเซียนเป็นคู่ค้าอันดับหนึ่งของไทย มีมูลค่าการค้าระหว่างกันกว่า 1.75 ล้านล้านบาทต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ 19.2 ของมูลค่าการค้าทั้งหมดของไทย ในจำนวนนี้เป็นการส่งออกจากไทยไปอาเซียนร้อยละ 20.7 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลมาตลอด

การรวมตัวกันอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นทางด้านเศรษฐกิจ ประกอบกับการขยายความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน ช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้กับไทย โดยขยายตลาดให้กับสินค้าไทยจากประชาชนไทย 60 ล้านคนเป็นประชาชนอาเซียนเกือบ 600 ล้านคน ซึ่งไทยจะได้เปรียบประเทศสมาชิกอื่นเพราะมีที่ตั้งอยู่ใจกลางอาเซียน สามารถเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมและขนส่งใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ประเทศไทยกับกฎบัตรอาเซียน

ประเทศไทยมีบทบาทนำในการจัดทำกฎบัตรอาเซียน โดยได้ผลักดันประเด็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนอาเซียนระหว่างการยกร่าง จนปรากฏอยู่ในกฎบัตรอาเซียน เช่น

1. การจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน
2. การให้อำนาจเลขาธิการอาเซียนติดตามและรายงานการปฏิบัติตามความตกลงของรัฐสมาชิก
3. การจัดตั้งกลไกสำหรับการระงับข้อพิพาทต่างๆ ระหว่างประเทศสมาชิก
4. การระบุให้ผู้นำเป็นผู้ตัดสินว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อรัฐผู้ละเมิดพันธกรณีตามกฎบัตรอย่างร้ายแรง
5. การเปิดช่องให้ใช้วิธีการอื่นในการตัดสินใจหากไม่มีฉันทมติ
6. การให้ความสำคัญกับการส่งเสริม การปรึกษาหารือระหว่างประเทศสมาชิกเพื่อแก้ไขปัญหาที่กระทบผลประโยชน์ร่วม ซึ่งทำให้มีการตีความหลักการห้ามแทรกแซงกิจการภายในที่อาเซียนยึดมั่นอยู่ให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น
7. การเพิ่มบทบาทของประธานอาเซียนเพื่อให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างทันที่
8. การเปิดช่องทางให้อาเซียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรภาคประชาสังคมมากขึ้น
9. การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเช่น ให้มีการประชุมสุดยอดอาเซียน ปีละ 2 ครั้ง จัดตั้งคณะมนตรีเพื่อประสานความร่วมมือในแต่ละเสาหลัก และการมีคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา เพื่อลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการประชุมของอาเซียน

ประโยชน์ที่คาดว่าไทยจะได้รับจากการบังคับใช้ของกฎบัตรอาเซียน มีหลายประการ ได้แก่

1. ผลประโยชน์จากความร่วมมือต่างๆ ของอาเซียนมากขึ้น เนื่องจากกฎบัตรอาเซียนจะช่วยสร้างหลักประกันว่าประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ จะปฏิบัติตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกันไว้แล้ว หรือมิฉะนั้นก็จะมีกลไกเพื่อทำให้ประเทศสมาชิกปฏิบัติตามความตกลง
2. ความสามารถรับมือกับภัยคุกคามระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นไข้หวัดนก โรคระบาด ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ปัญหาโลกร้อนหรือปัญหายาเสพติด เนื่องจากกฎบัตรจะเสริมสร้างกลไกต่างๆ เพื่อให้ไทยและอาเซียนแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันการณ์มากยิ่งขึ้น
3. กฎบัตรอาเซียนจะช่วยส่งเสริมค่านิยมของประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของประเทศไทย เช่น การไม่ใช้กำลังในการแก้ไขปัญหา การยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายประชาสัมพันธ์ โทร. 02-2542-1111

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

4. อำนาจการต่อรองที่เพิ่มขึ้นของประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกอาเซียนในเวทีโลก เนื่องจากกฎบัตรอาเซียนจะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและกติกาให้แก่อาเซียน และให้ประเทศไทยสามารถโน้มน้าวให้ประเทศนอกภูมิภาคช่วยแก้ไขปัญหาระดับโลกที่กระทบความเป็นอยู่ของประชาชนอาเซียน รวมทั้งประชาชนไทยได้อย่างมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น

2.2 ผู้ประชาคมอาเซียน ปี 2558: ก้าวเข้าสู่ความร่วมมือด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

“ประชาคมอาเซียน” เป็นเป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาค เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย หรืออาชญากรรมข้ามชาติ การเป็นประชาคมอาเซียนคือการทำให้ประเทศสมาชิกรวมเป็น “ครอบครัวเดียวกัน” มีความแข็งแกร่งและมีภูมิคุ้มกันที่ดี สมาชิกในครอบครัวมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น

แรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงจัดตั้งประชาคมอาเซียนซึ่งถือเป็น การปรับปรุงและวางรากฐานของพัฒนาของอาเซียนครั้งใหญ่คือ สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ทำให้อาเซียนต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ๆ เช่น โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติภัยพิบัติทางธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อน และความเสี่ยง ที่อาจเกิดจากการไม่สามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะสาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐอินเดียได้ เพราะประเทศเหล่านี้ มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด

ประชาคมอาเซียนถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม 2546 จากการที่ผู้นำอาเซียนได้ ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord) เห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียน ภายในปี 2563 ต่อมาในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 12 ในเดือนมกราคม 2550 ที่เซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จเร็วขึ้นภายในปี 2558

ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยความร่วมมือ 3 ด้านซึ่งเปรียบเสมือนเสาหลักสามเสาที่เกี่ยวข้อง สัมพันธ์กัน ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง (ASEAN Political - Security Community - APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) และประชาคมสังคมและ วัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC) เสาหลักแต่ละด้านมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community) อาเซียน มุ่งส่งเสริมความร่วมมือในด้านการเมืองและความมั่นคง เพื่อเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และ ความมั่นคงของภูมิภาค เพื่อให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และสามารถแก้ไขปัญหาระดับ ภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่ให้เกิดความขัดแย้งโดยสันติวิธี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่วางไว้สำหรับบริการในวงเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เพื่อรองรับการเป็นประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนประเทศสมาชิกได้ร่วมจัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community Blueprint) โดยเน้น 3 ประการ คือ 1) การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่จะร่วมกันทำเพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก ส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองไปในทิศทางเดียวกัน เช่น หลักการประชาธิปไตย การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม การต่อต้านทุจริต การส่งเสริมหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล เป็นต้น 2) ส่งเสริมความสงบสุข และรับผิดชอบร่วมกัน ในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนที่ครอบคลุมในทุกด้าน ครอบคลุมความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในรูปแบบเดิม ซึ่งหมายถึง มาตรการสร้างความไว้วางใจ และการระงับข้อพิพาทโดยสันติเพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุขและไม่มีความหวาดระแวง นอกจากนี้ ยังขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติยาเสพติด การค้ามนุษย์ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติ และภัยธรรมชาติ และ 3) การมีพลวัต และปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอกกำหนดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบ ASEAN+3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ตลอดจนความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) อาเซียนจะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี 2558 โดยมีเป้าหมายอาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน และมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรีอาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 4 ด้าน คือ 1) การตลาดและฐานการผลิตเดียว โดยจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้าบริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรีรวมทั้งการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น ตลอดจนการส่งเสริมการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนให้เป็นรูปธรรม โดยได้กำหนดเป้าหมายเวลาที่จะค่อย ๆ ลดหรือยกเลิกมาตรการที่มีใช้ภายในปี 2553 สำหรับประเทศสมาชิกเก่า 6 ประเทศภายในปี 2553 เปิดตลาดภาคบริการและเปิดเสรีการลงทุน ภายในปี 2558 และเปิดเสรีการลงทุนภายในปี 2553 2) การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน) 3) การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ให้มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่าน โครงการต่างๆ เช่น ข้อริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration- IAI) เป็นต้น เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิก และ 4) การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนไปใช้

กับประเทศภายนอกภูมิภาค เพื่อให้อาเซียนมีท่าทีที่ร่วมกันอย่างชัดเจน เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรีของอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาต่างๆ เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จำหน่ายภายในภูมิภาคให้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community) อาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวกันเพื่อทำให้ประชาชนมีการอยู่ดีกินดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียว โดยมีความร่วมมือเฉพาะด้าน (functional cooperation) ภายใต้ประเด็นเชิงสังคมและวัฒนธรรมที่ครอบคลุมในหลายด้าน ได้แก่ เยาวชน การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สิทธิมนุษยชน สาธารณสุข วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม สตรี แรงงาน การจัดการความยากจน สถิติการสังคมและการพัฒนาวัฒนธรรมและสารสนเทศ การพลเรือน การตรวจคนเข้าเมือง และกงสุล ยาเสพติด การจัดการภัยพิบัติ และสิทธิมนุษยชน โดยมีคณะทำงานอาเซียนรับผิดชอบการดำเนินความร่วมมือในแต่ละด้าน

อาเซียนได้ตั้งเป้าการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนในปี 2558 โดยมุ่งหวังในการเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมที่เอื้ออาทร และแบ่งปันประชากรอาเซียน มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี และมีการพัฒนาในทุกด้าน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน (ASEAN Identity)

เพื่อรองรับการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน อาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint) ซึ่งประกอบด้วยความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development) 2) การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection) 3) สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights) 4) ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability) 5) การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building an ASEAN Identity) 6) การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap) โดยมีกลไกการดำเนินงาน ได้แก่ การประชุมรายสาขา (Sectoral) ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (Senior Officials Meeting) และระดับรัฐมนตรี (Ministerial Meeting) คณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Council) รวมทั้งการประชุมคณะกรรมการด้านสังคมและวัฒนธรรม (Senior officials Committee for ASEAN Socio-Cultural Community) (กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2554)

จากนั้นในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ที่อินโดนีเซีย เมื่อ 7 ต.ค. 2546 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียน ได้ตกลงกันที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ

1. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community:AEC)

2. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Socio-Cultural Pillar)

3. ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (Political and Security Pillar)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษายกเว้นไปอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ลึกทั้งห้าฉบับนี้จัดพิมพ์ขึ้น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

คำขวัญของอาเซียน คือ “One Vision, One Identity, One Community.”

หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม

เดิมกำหนดเป้าหมายที่จะตั้งขึ้นในปี 2563 แต่ต่อมาได้ตกลงกันเลื่อนกำหนดให้เร็วขึ้นเป็นปี 2558 และก้าวสำคัญต่อมาคือการจัดทำปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Charter) ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่เดือนธันวาคม ปี 2552 นับเป็นการยกระดับความร่วมมือของอาเซียนเข้าสู่มิติใหม่ในการสร้างประชาคม โดยมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งทางกฎหมายและมืองค์กรรองรับการดำเนินการเข้าสู่เป้าหมายดังกล่าวภายในปี 2558 ทำให้ในปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนมีจำนวนรวม 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย พม่า มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม ลาว กัมพูชา บรูไน

สำหรับเสาหลักการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ภายในปี 2558 เป็นไปเพื่อให้อาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ อย่างเสรี และเงินทุนที่เสรีขึ้น ต่อมาในปี 2550 อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนบูรณาการงานด้านเศรษฐกิจให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ AEC ซึ่งประกอบด้วยแผนงานเศรษฐกิจในด้าน ต่าง ๆ พร้อมกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินมาตรการต่างๆ จนบรรลุเป้าหมายในปี 2558 รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตามที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันล่วงหน้า โดยในอนาคต AEC จะเป็นอาเซียน+3 โดยจะเพิ่มประเทศ จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น เข้ามาอยู่ด้วย และต่อไปก็จะมีการเจรจา อาเซียน+6 จะมีประเทศ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และ อินเดีย ต่อไป (องค์ความรู้ประชาคมอาเซียน, www.thai-aec.com)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงเป็นการจัดสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เป็นตลาด และฐานผลิตเดียวที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี ดังนั้นการรวมกลุ่มประเทศเปลี่ยนเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดผลกระทบด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านแรงงาน โดยจะมีการถ่ายเทแรงงานฝีมือให้สามารถทำงานในประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น แม้ว่าหลายคนจะยังไม่เคยทราบว่าอาชีพที่มีโอกาสเป็นที่สนใจเมื่อถึงเวลาที่จะเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคืออะไร แต่อาชีพอิสระที่ได้มาตรฐาน ได้รับการรับรองสามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในประเทศแถบอาเซียนได้ทันที ไม่มีการปิดกั้น ตามที่ได้ตกลงไว้ ก็คือ แพทย์ พยาบาล บัญชี สถาปนิก วิศวกร ช่างสำรวจ ทักษะแพทย์ ซึ่งภาษาที่จำเป็นในการสื่อสารคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษา และผู้ที่ต้องการหางานทำจำเป็นต้องตระหนักในเรื่องนี้ให้มาก เมื่อเรียนจบปริญญาตรี ต้องใช้องค์ความรู้ที่เรียนมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะต้องเรียนรู้ และมีทักษะในการใช้งานในภาษาอังกฤษ รู้ภาษาจีน รู้ประวัติศาสตร์ และรู้ในเรื่องของเทคโนโลยีด้วย นอกจากนี้ยังมีอีกหนึ่งอาชีพที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเสนอข้อตกลงร่วมกัน คือ บุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่ควรตระหนัก และได้รับการกล่าวถึง คือ เรื่องของสมรรถนะ ความรู้ ความสามารถในการบริการ การทำงานกับเพื่อนร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรับตัว ความยืดหยุ่นในการทำงาน บุคคลที่มีสมรรถนะคือบุคคลที่ทำงานเร็ว เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และพัฒนาสม่ำเสมอ เพราะฉะนั้นนักศึกษาและผู้ที่ต้องการหางานทำ จึงต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองเอาไว้ เมื่อเวลาถึง เพราะหากความสามารถที่ตนเองมีเหนือกว่าคนอื่นซึ่งอยู่ในสายอาชีพเดียวกัน หนทางในการทำงานก็จะเปิดกว้างยิ่งขึ้น (อาชีพยอคฮิตในอาเซียน, เติลนิวส์ออนไลน์ 18 มกราคม 2556)

ในช่วงเวลาทั้งในปัจจุบันและจากนี้ไปประชาชนจากทุกประเทศในกลุ่ม AEC ต่างก็ได้เห็นถึงความพยายามที่จะผลักดันและสร้างสังคมไทยให้เข้มแข็งเพื่อพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งถึงเวลาแล้วที่ทุกคนภายในประเทศควรตระหนักถึงการเกิด AEC และเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเพื่อเปิดรับโอกาสอย่างเต็มที่ (นักศึกษาจบใหม่กับสิ่งที่เป็นไปได้ใน AEC, กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ)

ความเข้าใจเจตนารมณ์ของ AEC Blueprint สำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือโดยเสรีคือ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การค้าการลงทุนเสรี 4 ประการ ได้แก่ การค้าเสรี การบริการเสรี การลงทุนเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรี โดยการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะต้องมีกฎ กติกา ที่ต้องปฏิบัติซึ่งทำให้มองไม่ชัดว่าการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือภายใต้กรอบอาเซียนมีความได้เปรียบการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศที่เป็นอยู่อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อประเทศไทยและอาเซียนมีความตกลงทางการค้ากับประเทศอื่นๆ อีกเกือบทั่วโลก

บริบทการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีในกรอบของ AEC มี 2 ประเภท 1) การค้าบริการ (กรอบความตกลงการค้าบริการอาเซียน - ASEAN Framework Agreement on Services : AFAS) รวมทั้งการเคลื่อนย้ายตามธรรมชาติของการค้า/การลงทุน และ 2) การเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพตามข้อตกลงยอมรับร่วมกันด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) ซึ่งการเคลื่อนย้ายแรงงานทั้งสองประเภทนี้มีแตกต่างกัน กล่าวคือ

การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือตามการค้าบริการหรือ AFAS คือ การลด/ยกเลิกกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าบริการในอาเซียน ประกอบด้วย การค้าบริการ 4 ประเภท คือ 1) การขายบริการข้ามพรมแดน 2) บุคคลผู้ถือสัญชาติตนเดินทางไปให้บริการในต่างประเทศ 3) ผู้ให้บริการต่างชาติเข้ามาจัดตั้งธุรกิจให้บริการ และ 4) บุคลากรต่างชาติเดินทางไปให้บริการในต่างประเทศ ข้อจำกัดสำคัญของการค้าบริการคือ ไม่ใช่กับบุคคลต่างชาติที่เดินทางเข้ามาเพื่อหางานทำ การขอสัญชาติ ถิ่นที่อยู่ หรือการจ้างงานที่เป็นถาวร ดังนั้นในส่วนนี้เมื่อเข้าสู่ AEC แล้วนักธุรกิจยังต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศปลายทางทั้งกฎหมายเข้าเมืองและกฎหมายอื่นๆ และใช้ได้เฉพาะสาขาบริการเท่าที่ได้ตกลงกันเท่านั้น นอกจากนี้แท้จริงแล้ว การเคลื่อนย้ายแรงงานตาม AFAS ก็เหมือนกับความตกลงในด้านนี้ใน GATS และ WTO ที่มีสมาชิกทั่วโลกเพียงแต่ว่า AFAS มีสาขาบริการที่ทำความตกลงแล้วไม่ต่ำกว่า 65 สาขา ในขณะที่ GATS และ WTO ยังไม่มีความคืบหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

อาเซียนซึ่งปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้ลงนามใน MRAs ไปแล้ว 7 วิชาชีพ คือ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก นักสำรวจ และนักบัญชี และ 1 กลุ่มอาชีพคือการท่องเที่ยว แต่อุปสรรคของการเคลื่อนย้ายแรงงานกลุ่มนี้ คือ 1) ต้องขึ้นทะเบียนวิชาชีพ (รับรองคุณสมบัติวิชาชีพ อาจต้องมีการทดสอบตามมาตรฐานที่กำหนด) ในประเทศปลายทาง 2) ต้องได้รับใบอนุญาตทำงานจากประเทศที่เข้าไปทำงาน 3) ต้องปฏิบัติตามกฎ/ระเบียบของประเทศที่เข้าไปทำงาน ซึ่งในกรณีของไทยเราระบุว่าต้องมีประสบการณ์ กล่าวคือ ไม่ใช่ผู้จบการศึกษาใหม่ เช่น พยาบาลต้องมีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี แพทย์ต้องมีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี เป็นต้น

การแสวงหาโอกาสจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามแนวทางของความต้องการแรงงานอยู่ที่ การวางแผนตลาดแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อลดความกดดันเรื่องการดำเนินงานและการว่างงานของแรงงานมีการศึกษา(แรงงานระดับสูง) สามารถทำได้ทั้ง ตามข้อตกลง ASAF และ MRAs โดยควรเน้นการส่งเสริมการส่งออกแรงงานระดับวิชาชีพ 8 สาขาตามเงื่อนไข MRAs ซึ่งสิ่งที่ควรเตรียมพร้อมคือ ศึกษาตลาดแรงงาน วิชาชีพในประเทศปลายทางเพื่อกำหนดประเทศเป้าหมายและเป้าหมายเชิงปริมาณ ขณะเดียวกันในเชิงคุณภาพต้องศึกษาเงื่อนไขการจ้างงานแรงงานต่างประเทศของประเทศเป้าหมาย ทั้ง MRAs และคุณภาพทางวิชาชีพที่ต้องการ และแก้ไขจุดอ่อนของแรงงานไทย โดยเฉพาะในเรื่องภาษาอังกฤษ และไอที (IT) เพิ่มจุดแข็งของคนไทยโดยการอบรมโดยตรงและโดยอ้อมให้มีคุณลักษณะ (Attributes) ต่างๆ ที่ภาคธุรกิจต้องการ เช่น มีระเบียบวินัย มีมนุษยสัมพันธ์ การทำงานเป็นทีม มีความทุ่มเทให้กับงาน เป็นต้น สำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานตามข้อตกลง ASAF นั้น ก็อยู่ที่ต้องการขยายการค้าการลงทุนไปในประเทศอาเซียน เพื่ออาศัย ASAF เป็นพาหนะนำแรงงานระดับสูงของไทยออกสู่ตลาดอาเซียน

ดังเป็นที่ยอมรับกันในโลกรปัจจุบันซึ่งเราเรียกกันว่า โลกาภิวัตน์ ถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของสังคมโลกมากมาย อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมเทคโนโลยีนั้น ภาคอุตสาหกรรมถือเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นความคิดเห็นที่ผู้ทำวิจัยจะได้รับจากงานวิจัยชิ้นนี้ย่อมเป็นการสะท้อนถึงความคิดเห็นจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในแวดวงของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องทางวิชาการควรจะได้รับทราบเพื่อปรับแนวทางให้สอดคล้องกับการศึกษา และแนวทางในการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อการปรับตัว และสามารถรับรู้ในข้อเท็จจริงที่กำลังจะเกิดขึ้นในลักษณะสร้างสรรค์อันเป็นผลจากการที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก็ย่อมเป็นประโยชน์แก่ทั้งตัวนักศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนสังคมและประเทศชาติในที่สุดนั่นเอง ทั้งนี้ นักศึกษาในฐานะผู้ที่เป็นผลผลิตทางด้านวิชา และวิทยาการของความเจริญต่าง ๆ ย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องรีบเร่งเรียนรู้ถึงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นพวกเขาจึงจำเป็นต้องมีความรอบรู้ในสิ่งที่ตนเองจะต้องเผชิญ และปรับตัวเสริมสร้างจนสามารถตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงานที่ตนเองจะต้องปฏิบัติในปัจจุบันและอนาคต

ครั้งนี้ได้มีการเร่งรัดให้มีการรวมตัวไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ภายในปี 2563 และให้เร่งรัดการรวมกลุ่มเพื่อเปิดเสรีสินค้าและบริการสำคัญ 11 สาขา (priority sectors) ได้แก่ การท่องเที่ยว การบิน ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอ อิเล็กทรอนิกส์ สินค้าเกษตร ประมง เทคโนโลยีสารสนเทศ และสุขภาพ

อาเซียน ได้ตกลงที่จะเปิดเสรีด้านการค้า สินค้าและบริการให้เร็วขึ้นกว่ากำหนดการเดิม ในสาขา สินค้าและบริการสำคัญ 11 สาขา ซึ่งต่อมาได้เพิ่มสาขาที่ 12 คือ สาขาโลจิสติกส์ เพื่อเป็นการนำร่อง และส่งเสริมการผลิตสินค้า โดยใช้วัตถุดิบและชิ้นส่วนที่ผลิตภายในอาเซียน ซึ่งก็เป็นไปตามแผนการที่ได้ดำเนินการเพื่อมุ่งไปสู่การเป็น AEC และได้มอบหมายให้ประเทศต่าง ๆ ทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นผู้ประสานงานหลัก (Country Coordinators) ในแต่ละสาขา คือ

- พม่า สาขาผลิตภัณฑ์เกษตร และสาขาประมง
- มาเลเซีย สาขาผลิตภัณฑ์ยาง และสาขาส่งทอ
- อินโดนีเซีย สาขายานยนต์ และสาขาผลิตภัณฑ์ไม้
- ฟิลิปปินส์ สาขาอิเล็กทรอนิกส์
- สิงคโปร์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ และสาขาสุขภาพ
- ไทย สาขาการท่องเที่ยว และสาขาการบิน
- เวียดนาม สาขาโลจิสติกส์

ดังนั้น จึงจะเห็นได้ว่า ตลาดการค้าของประเทศไทยก็จะใหญ่ขึ้น แทนที่จะเป็นตลาดของคนไทย 67 ล้านคน ก็จะกลายเป็นตลาดของคน 590 ล้านคน ซึ่งจะทำให้ไทยกลายเป็นแหล่งลงทุนที่น่าสนใจ เพราะสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยสามารถส่งออกไปยังอีก 9 ประเทศ (ฝ่ายวิชาการปัญญาชน, 2555)

ขณะนี้ข้อตกลงอาเซียน ได้ขยายขอบเขตเพิ่มเติมมากขึ้น โดยมีข้อตกลงที่เรียกว่า “อาเซียน +3” (ASEAN Plus Three) ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มกันระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน กับ 3 ประเทศใหญ่ ๆ คือ เกาหลีใต้ จีน ญี่ปุ่น ซึ่งทั้ง 3 ประเทศนี้ถือเป็นประเทศผู้นำด้านเศรษฐกิจในทวีปเอเชีย และมีบทบาทสำคัญในระดับโลกเลยทีเดียว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมมือ และสนับสนุนกันในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการสร้างเขตความร่วมมือทางความมั่นคง เศรษฐกิจ และการเมืองที่ไม่ใช้ความรุนแรง

อีกข้อตกลงหนึ่งเรียกว่า “อาเซียน +6” (ASEAN Plus Six) เป็นการรวมกลุ่มกันระหว่างอาเซียน +3 กับอีก 3 ประเทศ คือ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย รวมเป็น 16 ประเทศ ร่วมมือกันในด้าน เศรษฐกิจ การเปิดการค้าเสรี เน้นพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละประเทศ รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยี และสร้างความเข้มแข็งให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของกลุ่มสมาชิก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการลงทุนและทางการค้าให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ ได้ ซึ่งอาเซียน +6 มีประชากรรวมกันกว่า 3 พันล้านคน หรือคิดเป็น 50% ของประชากรโลกเลยทีเดียว (ไอคิวพลั้ว, 2557)

2.3 แนวโน้มในอนาคตของอาเซียน

หากเรานับย้อนหลังไปตั้งแต่การก่อตั้งอาเซียนจนถึงปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าประชาคมอาเซียนได้ประสบความสำเร็จในการบรรลุถึงเป้าหมายสำคัญ ๆ อย่างน่าพึงพอใจ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านความมั่นคง ด้านสังคม และด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศในกลุ่มอื่น ๆ ภายนอกอาเซียน อย่างไรก็ตามอาเซียนในวันนี้กำลังประสบกับปัญหาใหม่ ๆ หลากหลายประการทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกภูมิภาค ซึ่งทำทลายกระบวนการรวมตัวและความเป็นปึกแผ่นของประเทศสมาชิกเป็นอย่างมาก ดังนั้นอาเซียนจึงได้ผลักดันการประหุมนและกระบวนการร่วมมือระดับภูมิภาค และมีโอกาสได้พบปะกันมากยิ่งขึ้น โดยมุ่งหวังที่จะพัฒนาภูมิภาคอาเซียนให้เจริญรุ่งเรืองไปพร้อม ๆ กัน

นับตั้งแต่การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 4 ที่ประเทศสิงคโปร์ในปี พ.ศ. 2535 ก็ได้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ขึ้น และนับแต่นั้นมากิจกรรมของอาเซียนได้ขยายครอบคลุมไปสู่ทุกสาขาหลักทางเศรษฐกิจ รวมทั้งในด้านการค้าสินค้าและบริการ การลงทุน มาตรฐานอุตสาหกรรมและการเกษตร พลังงาน การขนส่ง ทริพย์สินทางปัญญา และการเงิน การคลัง เป็นต้น ส่วนความร่วมมือด้านสังคมของอาเซียนก็มีความหลากหลาย เช่น การพัฒนาสังคม วัฒนธรรม การศึกษา สาธารณสุข วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกทั้งยังรวมไปถึงการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดอีกด้วย

สำหรับทิศทางในอนาคตของอาเซียนนั้น อาเซียนกำลังร่วมกันผลักดันความร่วมมือในสาขาต่างๆ ให้มีความก้าวหน้าขึ้น และตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- เสริมสร้างการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศนอกภูมิภาคเพิ่มเติม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศในเอเชียตะวันออก กลุ่มสหภาพยุโรป และกลุ่มประเทศละตินอเมริกา เป็นต้น
- เสริมสร้างบทบาทของเวทีการประชุมอาเซียนในเรื่องความร่วมมือทางด้านการเมือง และความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ให้เป็นจักรกลสำคัญในการป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งในภูมิภาค
- ผลักดันและส่งเสริมการรวมตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อขยายการค้าภายในภูมิภาค และเพื่อเป็นการชักจูงการลงทุนจากต่างชาติด้วยการเปิดการค้าเสรีเต็มรูปแบบสำหรับสินค้าบางรายการที่อาเซียนมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงระดับโลก (ASEAN Product Community) เป็นต้น

● เร่งกำหนดแผนงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับภูมิภาคที่มุ่งเน้น
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสามารถปรับตัวเข้ากับวิทยาการสมัยใหม่ และสภาพ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อาทิเช่น การจัดทำเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network) และการพิจารณาจัดตั้งมหาวิทยาลัย ASEAN Virtual University เพื่อส่งเสริมการรวมกลุ่มของมหาวิทยาลัย โดยใช้อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีการศึกษาทางไกลอื่น ๆ

- มุ่งเน้นการจัดความยากจน การเพิ่มการจ้างงานที่มีผลผลิตที่สูงขึ้น และการคุ้มครองกลุ่มผู้ด้อยโอกาสในสังคม
- เร่งรัดความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศลุ่มน้ำโขง เพื่อเป็นการยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศสมาชิกใหม่ และสนับสนุนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเหล่านี้ให้สอดคล้องกับตลาดของอาเซียน

โดยอนาคตของอาเซียนจะเป็นไปในทิศทางใด ไม่เพียงแต่ภาครัฐเท่านั้นที่มีส่วนสำคัญ แต่ประชาชนของประเทศในอาเซียนทุกคน รวมทั้งประชาชนไทยก็มีส่วนสำคัญที่คอยเกื้อหนุนและส่งเสริมให้ประชาคมอาเซียนได้พัฒนาก้าวหน้า และเติบโตก้าวไกลไม่แพ้ชาติใดในโลกต่อไปในอนาคต (กลุ่มวิชาการสุพรรณิการ์, 2558)

2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธิดารัตน์ โชคสุชาติ (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็น 1 ใน 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน และมีเป้าหมาย คือ 1) ตลาดและฐานการผลิตร่วม 2) การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน 3) การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค 4) การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอาจส่งผลกระทบต่อทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งจะได้รับประโยชน์มากขึ้นอยู่กับการเตรียมความพร้อมอย่างดีของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการในภาคเอกชนที่คงต้องเร่งปรับตัวเพื่อสร้างขีดความสามารถ เช่น การเร่งพัฒนาตราสินค้า การใช้เทคโนโลยีใหม่ในการผลิต และการพัฒนาในด้านนวัตกรรมใหม่ ๆ ซึ่งจะช่วยสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ของไทย ส่วนภาครัฐก็ควรทำความเข้าใจและประชาสัมพันธ์ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเตรียมมาตรการป้องกันเพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นได้ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

อรวรรณ สีสวานิช (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับความรู้ของนักศึกษาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของอาเซียน และการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ระดับชั้นปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 และ 3 ที่เรียนที่รังสิต จำนวน 63 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า เครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุโดยเฉลี่ย 20 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปที่สื่อได้นำเสนอต่อสาธารณะอยู่อย่างสม่ำเสมอ ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกของการเคลื่อนย้ายแรงงาน และข้อตกลงที่อาเซียนได้จัดทำขึ้นเพื่อเตรียมสำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในปี พ.ศ. 2558 ได้ถูกต้องนัก ค่าเฉลี่ยรวมของทักษะเกี่ยวกับการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน คือ ด้านความเปลี่ยนแปลงของระบบงาน ด้านเวลาทำงาน ด้านรายได้ และด้านความหลากหลายของแรงงานที่จะอพยพเข้าประเทศ ทักษะที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ ด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการปรับตัวให้เข้ากับ ความเปลี่ยนแปลงในอนาคต ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในระดับอาเซียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลง เพื่อเตรียมตัวนักศึกษาอย่างชัดเจนและจริงจัง เพื่อนักศึกษาที่จะก้าวมาเป็นผู้นำของสังคมในอนาคตจะได้มีความพร้อมรับเป็นผลดีและเป็นผลเสียที่จะเกิดขึ้น ได้อย่างเหมาะสม

นางพรนารี โสภานบุตร (2555: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม สาขาอุตสาหกรรม ระดับภาคีวิศวกร เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะในปัจจุบัน ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม สาขาอุตสาหกรรม ระดับภาคีวิศวกร 2) ศึกษาสมรรถนะที่ต้องการ เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 3) นำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะ ให้พร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการทอสอบสอบถาม ผู้ประกอบการวิชาชีพ และผู้บริหารองค์กร จำนวน 530 ชุด อัตราการตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 46.79 2) สันทนากลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ จำนวน 3 ท่าน 3) สัมภาษณ์คณาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิทางวิศวกรรมอุตสาหกรรม จำนวน 4 ท่าน

ผลการศึกษาประกอบด้วย 1) สมรรถนะในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านค่านิยม ด้านความรู้ และด้านทักษะ 2) ความต้องการสมรรถนะเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความต้องการสมรรถนะในระดับสูงทุกด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านค่านิยม และด้านทักษะ ทั้งนี้ช่องว่างสมรรถนะสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ทักษะภาษาต่างประเทศ หลักการตลาด การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การบูรณาการวิธีการทางวิศวกรรมอุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์และการเงิน และการจัดการความเสี่ยง 3) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะตามองค์ประกอบของกระบวนการการเรียนรู้ในผู้ใหญ่ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาสมรรถนะควรเริ่มต้นที่การอบรมให้ความรู้ในแนวทางปฏิบัติงานทั้งเชิงเทคนิค และเชิงการบริหาร เพื่อให้บุคลากรเข้าใจตนเองและพัฒนาตนเองตามความต้องการ สิ่งที่เป็นแรงจูงใจให้เกิดความพร้อมจะเกิดจากแรงจูงใจทั้งที่เป็นตัวเงินและความพอใจในงาน บรรยายกาศควรเป็นบรรยากาศการทำงานจริง การวางแผน ควรเน้นการแลกเปลี่ยนกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การวินิจฉัย ควรเน้นเปิดโอกาสให้ได้มีส่วนร่วมในการวินิจฉัย

วิศวกรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า

1. นักศึกษามีระดับค่าเฉลี่ยรวมการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.31)
2. นักศึกษามีระดับค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมในทักษะแต่ละด้านดังนี้คือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ = 3.57 ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน = 3.33 ทักษะด้านวัฒนธรรม = 3.20 และทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร = 3.15
3. นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC แตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
4. นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05
5. นักศึกษาที่มีเพศ ภูมิลำเนาปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน
6. เมื่อพิจารณารายด้านของทักษะ พบว่า นักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร และด้านวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01
7. เมื่อพิจารณารายด้านของทักษะ พบว่า นักศึกษาที่เคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ขณะที่นักศึกษาที่มีระดับความรู้ด้าน AEC แตกต่างกัน มีทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วรรณธ แสงมณี (2557: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 167 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามความคาดหวัง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป (SPSS for Windows) สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

(S.D.) และการทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อโดยวิธีการทดสอบ t – test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.52) โดยมีการจัดลำดับด้านต่าง ๆ ตามคะแนนที่มากที่สุดดังต่อไปนี้ (1) ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน ($\bar{X} = 3.76$) (2) ด้านการศึกษา ($\bar{X} = 3.58$) (3) ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.52$) และ (4) ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ ($\bar{X} = 3.11$)

2. นักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความคิดเห็นด้านภาคการศึกษา และด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักศึกษาที่มีเพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน รายได้ต่อเดือน อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน และระดับความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามนักศึกษามีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นด้านภาคการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อรับทราบถึงทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามลำดับต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การกำหนดค่าตัวแปร

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ช่วงเวลาปีการศึกษา 2557 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 5,679 คน (สำนักทะเบียนและประมวลผล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2557) โดยแจกแบบสอบถามด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เป็นจำนวน 618 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.88 ของประชากร

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการรวบรวมข้อมูล เพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ โดยแบบสอบถามได้ถูกแจกให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คำถามที่ใช้ในแบบสอบถามเป็นคำถามแบบปิด ที่กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบ โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ข้อความทางวิชาการ ตำราวิชาการ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามให้สอดคล้องกับ

เอกสารที่เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use..

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

2. จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้านำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามดังกล่าวมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาที่กำลังเรียนอยู่ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC รูปแบบการเตรียมความพร้อม แหล่งที่รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เนื้อหาข้อมูลที่ต้องพัฒนาปรับปรุง ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของริน ลิเคิร์ต (Rinses Likert) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543:107-108) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น

เห็นด้วยมากที่สุด

เห็นด้วยมาก

เห็นด้วยปานกลาง

เห็นด้วยน้อย

เห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 5 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของริน ลิเคิร์ต (Rinses Likert) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543:107-108) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น

เห็นด้วยมากที่สุด

เห็นด้วยมาก

เห็นด้วยปานกลาง

เห็นด้วยน้อย

เห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 5 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาดำเนินการทดสอบกับกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่าง จำนวน 30 คน ทำการทดสอบความเชื่อมั่น โดยวิธีการใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ค่าความเชื่อถือของแบบสอบถามเท่ากับ 0.96 ได้ผลสรุปว่าแบบสอบถามเชื่อถือได้ (มากกว่า 0.80) อย่างอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะค้นหาข้อมูล โดยจะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบคือ

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามไปยังประชากรที่ทำการวิจัยคือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

เป็นข้อมูลที่ได้จากการ ค้นหา รวบรวม จากงานวิจัย บทความ วารสาร เอกสารการสัมมนา สถิติในรายงานต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นส่วนประกอบในเนื้อหาและนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การกำหนดค่าของตัวแปร

ในส่วนของแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดค่าของตัวแปรมาตรวัดของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยแบ่งระดับเจตคติเป็น 5 ระดับ ตามคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543:107-108)

- 4.500 - 5.000 หมายถึง ระดับทัศนคติ และระดับการเตรียมความพร้อม มากที่สุด
- 3.500 - 4.499 หมายถึง ระดับทัศนคติ และระดับการเตรียมความพร้อม มาก
- 2.500 - 3.499 หมายถึง ระดับทัศนคติ และระดับการเตรียมความพร้อม ปานกลาง
- 1.500 - 2.499 หมายถึง ระดับทัศนคติ และระดับการเตรียมความพร้อม น้อย
- 1.000 - 1.499 หมายถึง ระดับทัศนคติ และระดับการเตรียมความพร้อม น้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจะใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2541: 74)

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.000 – 0.999 หมายถึง ระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเอง ในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ไม่แตกต่างกันมาก

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 1.000 ขึ้นไป หมายถึง ระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่

เอกสารตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ แตกต่างกันอย่างนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ตอบกลับคืนมาได้แล้วนำมาตรวจสอบความครบถ้วน สมบูรณ์ จากนั้นนำมาตรวจการให้คะแนนและนำผลคะแนนมาทำการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่อง คอมพิวเตอร์ ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อศึกษาว่า ทักษะคิดต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ขึ้นอยู่กับตัวแปรใดเป็นสำคัญ โดยมีวิธีการดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนและจำนวนของแบบสอบถามที่ได้กลับมาก

2. นำแบบสอบถามที่มีความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์และแปลผลโดยใช้ การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และ One-way ANOVA โดย

แบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นคำถามข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ ลงทะเบียนเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้แก่ เพศ สาขาที่กำลังเรียนอยู่ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคบ้านเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้าน สถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิธีการ ในการศึกษาภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC รูปแบบการเตรียม ความพร้อม แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เนื้อหาข้อมูลที่ต้องพัฒนาปรับปรุง ระดับความเห็นด้วยต่อ การที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC โดยนำข้อมูลที่ได้มา หาค่าร้อยละ (Percentage) ของตัวแปร

แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการนำมาเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การทดสอบค่า t-test และ One-way ANOVA

แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองใน การเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการนำมาเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การทดสอบค่า t-test และ One-way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

3.6.1 สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรวบรวมมาจากกลุ่มประชากรที่นำมาศึกษา ได้แก่

3.6.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 ในเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ค่าจำนวนที่คำนวณ}}{\text{ค่าจำนวนทั้งหมด}} \times 100 \quad (3.2)$$

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้สำหรับแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 และตอนที่ 3 ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 137-142)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3.3)$$

เมื่อ $\bar{X}$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
 n หมายถึง จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
 $\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลต่างๆ ร่วมกับค่าเฉลี่ยในแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เพื่อแสดงถึงลักษณะการกระจายของคะแนน โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543: 143)

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}} \quad (3.4)$$

เมื่อ S.D. หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 X หมายถึง คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
 n หมายถึง จำนวนของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

3.6.2 สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้สรุปถึงลักษณะของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างดังนี้

3.6.2.1 การวิเคราะห์โดยวิธี t-test ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้น 2 กลุ่ม คือ เพศ ภูมิลำเนาเดิม การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน และความรู้ด้าน AEC (Independent t-test) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540:162-163) โดยใช้ทดสอบสมมติฐานวิจัยดังต่อไปนี้

1. เปลี่ยนสมมติฐานวิจัยเป็นสมมติฐานสถิติ

2. สมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 \text{ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน}$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2 \text{ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 แตกต่างกัน}$$

3. สถิติที่ใช้ทดสอบ

กรณีที่ 1

เมื่อ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{S_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}} \quad (3.5)$$

เมื่อ

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \quad (3.6)$$

$$S_i^2 = \frac{\sum x_i^2 - \frac{(\sum x_i)^2}{n}}{n_i - 1} \quad (3.7)$$

กรณีที่ 2 เมื่อ $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (3.8)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานทางวิชาการเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

$$\text{โดยมี } df, v = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}} \quad (3.9)$$

4. การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางที่ $df = n_1 + n_2 - 2$ หรือ V หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า p-value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า t มากกว่าค่า t ที่คำนวณได้ ถ้าค่า p-value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า $\mu_1 \neq \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางที่ $df = n_1 + n_2 - 2$ หรือ V แล้วแต่กรณี หรือถ้ามีค่า p-value มากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่า $\mu_1 = \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน

การทดสอบ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

การที่จะเลือกใช้สูตรกรณีที่ 1 หรือ 2 นั้น จำเป็นต้องทดสอบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ หรือไม่ โดยทำการทดสอบโดยใช้ F-test ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

สมมติฐานสถิติ

$$H_0 : \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$H_0 : \sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2} \text{ เมื่อ } S_1 > S_2, \quad df = (n_1 - 1), (n_2 - 1) \quad (3.10)$$

$$\text{หรือ } F = \frac{S_2^2}{S_1^2} \text{ เมื่อ } S_2 > S_1, \quad df = (n_2 - 1), (n_1 - 1) \quad (3.11)$$

การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (n_1 - 1), (n_2 - 1)$ หรือ $df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$ แล้วแต่กรณี จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (n_1 - 1), (n_2 - 1)$ หรือ $df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$ แล้วแต่กรณี จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

3.6.2.2 การวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA (Analysis of variance) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (Independent Sample) คือ ชั้นปีที่เรียน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC แล้วทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้สูตร One-way ANOVA

ขั้นตอนการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA มีดังต่อไปนี้

1. เปลี่ยนสมมุติฐานวิจัยเป็นสมมุติฐานสถิติ
2. สมมุติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบโดยวิธี One-way ANOVA คือ

H_0 : ค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกัน

หรือ

$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$

$H_1 : \mu_i \neq \mu_j$, เมื่อ $i \neq j$

$; i, j = 1, 2, \dots, k$

3. สถิติที่ใช้ทดสอบ (บุญชม ศรีสะอาด 2535: 116)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w} \quad (3.12)$$

สูตรสำหรับการวิเคราะห์ค่าต่าง ๆ แสดงในตารางที่ 3.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 3.1 แสดงสูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA

Source of Variation	Degree of freedom	Sum Square	Mean Square	F
Between Groups	$k - 1$	$SS_b = \sum_{j=1}^k \frac{T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{n}$	$MS_b = \frac{SS_b}{k - 1}$	$F = \frac{MS_b}{MS_w}$
Within Group	$n - k$	$SS_w = SS_T - SS_b$	$MS_w = \frac{SS_w}{n - k}$	
Total	$n - 1$	$SS_T = \sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} x_{ij}^2 - \frac{T^2}{n}$		

เมื่อ	k	คือ จำนวนกลุ่ม
	n	คือ ขนาดตัวอย่างทั้งหมด
	n_j	คือ ขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างที่ j
	T_j	คือ ผลรวมของคะแนนทุกตัวในกลุ่มตัวอย่างที่ j
	T	คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	x_{ij}	คือ คะแนนแต่ละตัว

4. การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ 3.1 $df = (k - 1), (n - k)$ หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า p-value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า F มากกว่าค่า F ที่คำนวณได้ ถ้าค่า p-value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่าค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ 3.1 $df = (k - 1), (n - k)$ หรือ ถ้ามีค่า p-value มากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่าค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

สำหรับการใช้สถิติทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.2 คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 3.2 แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานหลักที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการศึกษาที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานหลักที่ 2 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการศึกษาที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานหลักที่ 3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการศึกษาที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานหลักที่ 4 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการศึกษาที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานหลักที่ 5 นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการศึกษาที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานหลักที่ 6 นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานหลักที่ 7 นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการศึกษาที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานหลักที่ 8 นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการศึกษาที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานหลักที่ 9 นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการศึกษาที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการศึกษาที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานหลักที่ 10 นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการศึกษาที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานหลักที่ 11 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน	t-test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานหลักที่ 12 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานหลักที่ 13 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานหลักที่ 14 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานหลักที่ 15 นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานหลักที่ 16 นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานหลักที่ 17 นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานหลักที่ 18 นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานหลักที่ 19 นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานหลักที่ 20 นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานหลักที่ 21 นักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน	One-way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาศึกษาคัดต่อการศึกษาที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทั้งหมดจำนวน 618 ราย ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้และผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สาขาที่กำลังเรียนอยู่ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC รูปแบบการเตรียมความพร้อม แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการศึกษาที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการศึกษาที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC และความรู้ด้าน AEC

4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC และความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 618 ราย ซึ่งได้แก่ เพศ สาขาที่กำลังเรียนอยู่ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC รูปแบบการเตรียมความพร้อม แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในคณะ วิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	456	73.79
หญิง	162	26.21
รวม	618	100.00
2. สาขาที่กำลังเรียนอยู่		
วิศวกรรมการเกษตร	6	0.97
วิศวกรรมระบบควบคุม	18	2.91
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	73	11.81
วิศวกรรมเคมี	11	1.78
วิศวกรรมเครื่องกล	40	6.47
วิศวกรรมโทรคมนาคม	99	16.02
วิศวกรรมไฟฟ้า	69	11.17
วิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์	26	4.21
วิศวกรรมโยธา	49	7.93
วิศวกรรมการวัดคุม	28	4.53
วิศวกรรมสารสนเทศ	76	12.30
วิศวกรรมอัตโนมัติ	29	4.69
วิศวกรรมอาหาร	16	2.59
วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	69	11.17
วิศวกรรมอุตสาหกรรม	9	1.46
รวม	618	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
3. ชั้นปีที่เรียน		
ชั้นปีที่ 1	203	32.85
ชั้นปีที่ 2	105	16.99
ชั้นปีที่ 3	174	28.16
ชั้นปีที่ 4	136	22.01
รวม	618	100.00
4. ภูมิลำเนาเดิม		
กรุงเทพมหานคร	338	57.69
ต่างจังหวัด	280	45.31
รวม	618	100.00
5. เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี		
ทำงานทันที	294	47.57
เรียนต่อ	134	21.68
ทั้งทำงานและเรียนต่อควบคู่กันไป	190	30.74
รวม	618	100.00
6. เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ		
ทำงานในกรุงเทพมหานคร	433	70.06
กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม	90	14.56
ทำงานในต่างประเทศ	95	15.37
รวม	618	100.00
7. การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน		
ไม่เคย	384	62.14
เคย	234	37.86
รวม	618	100.00
8. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ		
ไม่ดี	128	20.71
ปานกลาง	377	61.00
ดี	106	17.15
รวม	618	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแบบหรือหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
9. วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ		
จากห้องเรียน	460	44.40
จากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา	255	24.61
ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ	321	30.98
รวม	1,036	100.00
10. การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC		
มาก	20	3.24
ปานกลาง	332	53.72
น้อย	222	35.92
ไม่เตรียมเลย	44	7.12
รวม	618	100.00
11. รูปแบบการเตรียมความพร้อม		
● ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ	325	21.89
● ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม	114	7.68
● ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	445	29.97
● ศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC	41	2.76
● ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC	84	5.66
● ศึกษาวิทยาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม	225	15.15
● ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียน โดยเน้นความทันสมัย สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี	251	16.90
รวม	1,485	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
12. แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC		
• โทรทัศน์	558	21.68
• วิทยุ	150	5.83
• หนังสือพิมพ์ทั่วไป	281	10.92
• วารสารและนิตยสารทั่วไป	177	6.88
• สื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ	159	6.18
• สื่อออนไลน์ / อินเทอร์เน็ต	546	21.21
• ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยผู้สอน	362	14.06
• ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม / สัมมนา / ฝึกงาน ที่ไม่ใช่มาจากชั้นเรียน	161	6.25
• จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน / เพื่อนร่วมงาน	173	6.72
• อื่น ๆ	7	0.27
รวม	2,574	100.00
13. ประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม (เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย)		
วิทยาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา	115	18.61
ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้	21	3.40
ภาษาในการสื่อสาร	432	69.90
วัฒนธรรมประเพณี	10	1.62
กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ	13	2.10
บุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ	27	4.37
รวม	618	100.00
14. ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC		
เห็นด้วยมากที่สุด	58	9.39
เห็นด้วยมาก	150	24.27
เห็นด้วยปานกลาง	312	50.49
เห็นด้วยน้อย	70	11.33
ไม่เห็นด้วย	28	4.53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ 618 ร้อยชน 100.00 รค่า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
14. ความรู้ด้าน AEC		
น้อย	6	0.97
ปานกลาง	448	72.49
มาก	164	26.54
รวม	618	100.00
15. ระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC		
น้อย	32	5.18
ปานกลาง	356	57.61
มาก	219	35.44
มากที่สุด	11	1.78
รวม	618	100.00
16. ประเทศที่อยากไปทำงานด้วยมากที่สุด		
สิงคโปร์	291	47.09
ญี่ปุ่น	89	14.40
อเมริกา	40	6.47
เวียดนาม	33	5.34
ลาว	26	4.21
เยอรมนี	22	3.56
มาเลเซีย	21	3.40
อังกฤษ	16	2.59
บรูไน	11	1.78
พม่า	9	1.46
อินโดนีเซีย	8	1.29
ฟิลิปปินส์	6	0.97
จีน	4	0.65
สวีตเซอร์แลนด์	4	0.65
ออสเตรเลีย	3	0.49
กัมพูชา	1	0.16
เกาหลี	1	0.16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เกาหลีใต้	1	0.16
แคนาดา	1	0.16
คูไบ	1	0.16
นิวซีแลนด์	1	0.16
เนเธอร์แลนด์	1	0.16
เนปาล	1	0.16
ฝรั่งเศส	1	0.16
ฟินแลนด์	1	0.16
โรมาเนีย	1	0.16
อิตาลี	1	0.16
อินเดีย	1	0.16
ฮ่องกง	1	0.16
ไม่ตอบ	21	3.40
รวม	618	100.00
17. ประเทศในกลุ่ม AEC ที่คิดว่ามีระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับเคร่งครัดมากที่สุด หากได้เข้าไปทำงานในประเทศนั้น		
สิงคโปร์	459	74.27
มาเลเซีย	38	6.15
พม่า	33	5.34
อินโดนีเซีย	14	2.27
เวียดนาม	10	1.62
บรูไน	9	1.46
กัมพูชา	5	0.81
ฟิลิปปินส์	4	0.65
ลาว	2	0.32
ไม่ตอบ	44	7.12
รวม	618	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

จากตารางที่ 4.1 สามารถอธิบายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 618 ราย ได้ดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีจำนวน 456 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.79 และเป็นเพศหญิง มีจำนวน 162 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.21

สาขาที่กำลังเรียนอยู่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังเรียนอยู่สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม มีจำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.02 รองลงมา สาขาวิศวกรรมสารสนเทศ มีจำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.30 สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มีจำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.81 สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า และสาขาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีจำนวนเท่ากัน คือ 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.17 สาขาวิศวกรรมโยธา มีจำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.93 สาขาวิศวกรรมเครื่องกล มีจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.47 สาขาวิศวกรรมอัตโนมัติ มีจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.69 สาขาวิศวกรรมการวัดคุม มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.53 สาขาวิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์ มีจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.21 สาขาวิศวกรรมระบบควบคุม มีจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.91 สาขาวิศวกรรมอาหาร มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.59 สาขาวิศวกรรมเคมี มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.78 สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.46 และสาขาวิศวกรรมเกษตร มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.97

ชั้นปีที่เรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ กำลังเรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 203 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.85 รองลงมาชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 174 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.16 ชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.01 และชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.99

ภูมิลำเนาเดิม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล มีจำนวน 338 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.69 และต่างจังหวัด มีจำนวน 280 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.31

เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี คือ ทำงานทันที มีจำนวน 294 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.57 รองลงมา คือ ทั้งทำงานและเรียนต่อควบคู่กันไป มีจำนวน 190 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.74 และเรียนต่อ มีจำนวน 134 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.68

เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่จะทำงานในกรุงเทพและปริมณฑล มีจำนวน 433 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.06 รองลงมา คือ ทำงานในต่างประเทศ มีจำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.37 และกลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม มีจำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 384 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.14 และเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 234 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.86

ความสามารถทางภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลาง มีจำนวน 377 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.00 รองลงมา คือ ระดับไม่ดี มีจำนวน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.71 ระดับดี มีจำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.15 และระดับดีมาก มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.13

วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษจากห้องเรียน มีจำนวน 460 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.40 รองลงมา คือ ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ มีจำนวน 321 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.98 และจากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา มีจำนวน 255 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.61

การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 332 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.72 รองลงมา คือ ระดับน้อย มีจำนวน 222 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.92 ไม่เตรียมเลย มีจำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.12 และระดับมาก มีจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.24

รูปแบบการเตรียมความพร้อม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบการเตรียมความพร้อม คือ ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม มีจำนวน 445 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.97 รองลงมา คือ ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ มีจำนวน 325 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.89 ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียน โดยเน้นความทันสมัย สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี มีจำนวน 251 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.90 ศึกษาวิทยาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม มีจำนวน 225 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.15 ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม มีจำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.68 ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.66 และศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.76

แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC จากโทรทัศน์ มีจำนวน 558 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.68 รองลงมา คือ สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต มีจำนวน 546 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.21 ข้อมูลจากการเรียนในชั้นเรียนโดยผู้สอน มีจำนวน 362 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.06 จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป มีจำนวน 281 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.92 จากวารสารและนิตยสารทั่วไป มีจำนวน 177 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.88 จากการพบปะพูดคุยไม่ว่ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน / เพื่อนร่วมงาน มีจำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.72 ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม/

สัมมนา/ฝึกงานที่ไม่ใช่มาจากชั้นเรียน มีจำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25 จากสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ มีจำนวน 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.18 จากวิทยุ มีจำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.83 และจากแหล่งอื่น ๆ มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.27

ประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม คือ ภาษาในการสื่อสาร มีจำนวน 432 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.90 รองลงมา คือ วิทยาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา มีจำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.61 บุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ มีจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.37 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.40 กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ มีจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.10 และ วัฒนธรรมประเพณี มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.62

ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยปานกลาง มีจำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 50.49 รองลงมา คือ เห็นด้วยมาก มีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 24.27 เห็นด้วยน้อย มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 11.33 เห็นด้วยมากที่สุด มีจำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.39 และไม่เห็นด้วย มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.53

ความรู้ด้าน AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ด้าน AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 448 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.49 รองลงมาคือ ระดับมาก มีจำนวน 164 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.54 และระดับน้อย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.97

ระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 356 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.61 รองลงมา คือ ระดับมาก มีจำนวน 219 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.44 ระดับน้อย มีจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.18 และระดับมากที่สุด มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.78

ประเทศที่ต้องไปทำงานมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการไปทำงานที่สิงคโปร์ มีจำนวน 291 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.09 รองลงมา คือ ญี่ปุ่น มีจำนวน 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.40 สหรัฐอเมริกา มีจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.47 เวียดนาม มีจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.34 ลาว มีจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.21 เยอรมนี มีจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.56 มาเลเซีย มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.40 อังกฤษ มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.59 บรูไน มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.78 พม่า มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.46 อินโดนีเซีย มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.29 ฟิลิปปินส์ มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.97 จีน และสวีเดน มีจำนวนประเทศละ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.65 ออสเตรเลีย มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.49 ส่วนที่มีพหุขา

เอกสาร 0.49 ส่วนที่มีพหุขา เก้าหสิ เก้าหสิได้ แคนนาดา ดูไบ นิวซีแลนด์ เนเธอร์แลนด์ เนปาล ฝรั่งเศส ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ฟินแลนด์ โรมานี อิตาลี อินเดีย และฮ่องกง มีประเทศละ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.16 โดยมีผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.41

ประเทศในกลุ่ม AEC ที่คิดว่ามีระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับเคร่งครัดมากที่สุด หากได้เข้าไปทำงานในประเทศนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าเป็นสิงคโปร์ มีจำนวน 459 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.27 รองลงมา คือ มาเลเซีย มีจำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.15 พม่า มีจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.34 อินโดนีเซีย มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.27 เวียดนาม มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.62 บรูไน มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.46 กัมพูชา มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.81 ฟิลิปปินส์ มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.65 และลาว มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.32

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การวิเคราะห์ระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยได้ทำการวิเคราะห์ระดับทัศนคติซึ่งแสดงในตารางที่ 4.2 ต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ	ลำดับที่ทั้งหมด	ลำดับที่เฉพาะด้าน
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ					
ภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง	3.327	0.920	ปานกลาง	14	1
ภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง	3.107	0.969	ปานกลาง	22	2
ภาครัฐมีการกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย	3.105	0.936	ปานกลาง	23	3
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ	3.047	0.956	ปานกลาง	25	4
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น	2.911	1.028	ปานกลาง	27	6
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ	2.942	1.044	ปานกลาง	26	5
รวม	3.073	0.800	ปานกลาง	4	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทัศนคติ	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะ ด้าน
ด้านภาคการศึกษา					
สถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง	3.350	0.924	ปานกลาง	12	2
คณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี	3.393	0.832	ปานกลาง	11	1
นักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถและสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียน จนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้อย่างมีคุณภาพ	3.149	0.895	ปานกลาง	20	5
เครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศ และกลุ่มประเทศอาเซียนให้การสนับสนุนและสร้างเสริมสังคมแห่งการเอื้ออาทรและแบ่งปันกัน	3.316	0.857	ปานกลาง	15	4
หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาคการศึกษาทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่มศักยภาพความรู้ด้านวิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถทัดเทียมได้กับประเทศอื่นๆ ใน AEC	3.346	0.880	ปานกลาง	13	3
รวม	3.311	0.693	ปานกลาง	3	
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน					
ภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอที่จะยอมรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ	3.576	0.761	มาก	7	3
ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าประเทศไทยจะได้รับประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่าผลกระทบด้านลบ	3.290	0.917	ปานกลาง	16	6
ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานมีฝีมือหรือสมองไหลจะไม่มากเกินไปกว่าที่จะรับมือได้	3.193	0.862	ปานกลาง	18	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้ภายใน เพื่อการศึกษาเท่านั้น และผู้จัดทำให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทัศนคติ	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะ ด้าน
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน (ต่อ)					
ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลด น้อยลงหรือไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป	3.215	0.915	ปานกลาง	17	7
ภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมี ความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่น สูง	3.487	0.802	ปานกลาง	10	5
แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถ ทำให้เกิดโอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็น ประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจราย ใหญ่ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่	3.657	0.774	มาก	4	1
แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถ ทำให้เกิดโอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็น ประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อม (SME) ในอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่	3.576	0.796	มาก	7	3
สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนและจังหวัด ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม ซึ่งเป็นผลจากการ เข้าสู่ AEC จะมีอัตราการเจริญเติบโตและ ขยายตัวมากขึ้น	3.615	0.825	มาก	5	2
รวม	3.451	0.552	ปานกลาง	2	
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล					
ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยมีมุมมอง และทัศนคติต่อประชาชนชาติอื่นที่เป็นสมาชิก ร่วมประชาคม AEC เดียวกันในเชิงเท่าเทียมกัน	3.149	1.004	ปานกลาง	20	7
การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือใน การทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้น ได้ในเวลาไม่นานนัก	3.515	0.915	มาก	9	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทัศนคติ	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะ ด้าน
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล (ต่อ)					
การสื่อสารโดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำมาค้าขายระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก	3.087	0.986	ปานกลาง	24	8
ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยจะให้ความสนใจและค้นหาหาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น	3.163	0.958	ปานกลาง	19	6
ท่านมีความรู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่างๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก	3.604	0.848	มาก	6	4
ท่านรู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่างๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส	3.785	0.938	มาก	2	2
ท่านรู้สึกสนใจที่จะเดินทางไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่างๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส	3.749	0.913	มาก	3	3
ท่านรู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้าร่วมกันกับผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศต่างๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส	3.793	0.874	มาก	1	1
รวม	3.481	0.583	ปานกลาง	1	
รวมทุกด้าน	3.329	0.536	ปานกลาง		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีค่าเท่ากับ 3.329 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.536 เมื่อพิจารณาระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีระดับทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 รู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้า ร่วมกันกับสถานประกอบการธุรกิจในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.793 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.874

ลำดับที่ 2 รู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.785 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.938

ลำดับที่ 3 รู้สึกยินดีที่จะเดินทางเข้าไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.749 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.913

ลำดับที่ 4 คิดว่าแนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจรายใหญ่ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.657 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.774

ลำดับที่ 5 คิดว่าสภาพเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนและจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม ซึ่งเป็นผลจากการเข้าสู่ AEC จะมีอัตราการเจริญเติบโตและขยายตัวมากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.615 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.825

ลำดับที่ 6 รู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.604 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.848

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ลำดับที่ 7 มีหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ 2 หัวข้อ คือ คิดว่าภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมด้านการค้าอย่างเพียงพอที่จะยอมรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ และคิดว่าแนวทางการที่

ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและช่องทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.576 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.761 และ .0796 ตามลำดับ

ลำดับที่ 9 คิดว่าการสื่อสาร โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.515 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.915

ลำดับที่ 10 คิดว่าภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมีความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่นสูง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.487 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.802

ลำดับที่ 11 คิดว่าคณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.65 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.783

ลำดับที่ 12 คิดว่าสถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.350 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.924

ลำดับที่ 13 คิดว่าหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาคการศึกษาทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่มศักยภาพความรู้ด้านวิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถทัดเทียมได้กับประเทศอื่น ๆ ใน AEC โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.346 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.880

ลำดับที่ 14 คิดว่าภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.327 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.920

ลำดับที่ 15 คิดว่าเครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศ และกลุ่มประเทศอาเซียนให้การสนับสนุนและส่งเสริมสังคมแห่งการเอื้ออาทรและแบ่งปันกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ

3.316 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.857

ลำดับที่ 16 คิดว่าผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าประเทศไทยจะได้รับประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่าผลกระทบด้านลบ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.290 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.917

ลำดับที่ 17 คิดว่าปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลดน้อยลง หรือไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.215 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.915

ลำดับที่ 18 คิดว่าปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานฝีมือ หรือสมองไหลจะไม่มากเกินไปกว่าที่จะรับมือได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.193 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.862

ลำดับที่ 19 คิดว่าประชาชนชาวไทยจะให้ความสนใจและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.163 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.958

ลำดับที่ 20 มีหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ 2 หัวข้อ คือ คิดว่านักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียนจนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้ อย่างมีคุณภาพ และคิดว่าประชาชนชาวไทยมีมุมมองและทัศนคติต่อประชาชนชาติอื่นที่เป็นสมาชิกร่วมประชาคม AEC เดียวกันในเชิงเท่าเทียมกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.149 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.895 และ 1.004 ตามลำดับ

ลำดับที่ 22 คิดว่าภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.107 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.969

ลำดับที่ 23 คิดว่าภาครัฐมีการกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.105 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.936

ลำดับที่ 24 คิดว่าการสื่อสารโดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในเอกสภกริรทำควมเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าต่ำกว่าการคำนวณไว้ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เท่ากับ 3.087 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.986

ลำดับที่ 25 คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.047 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.956

ลำดับที่ 26 คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.942 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.044

ลำดับที่ 27 คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมเบาะแสสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.911 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.028

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การวิเคราะห์ระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยได้ทำการวิเคราะห์ระดับทัศนคติซึ่งแสดงในตารางที่ 4.3 ต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การเตรียมความพร้อม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการเตรียมความพร้อม	ลำดับที่ทั้งหมด	ลำดับที่เฉพาะด้าน
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน					
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย	3.206	0.758	ปานกลาง	17	8
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)	3.121	0.801	ปานกลาง	19	9
การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย	3.351	0.862	ปานกลาง	15	6
การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)	3.209	0.897	ปานกลาง	16	7
การปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้	3.498	0.833	ปานกลาง	8	3
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้	3.539	0.782	มาก	6	1
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้	3.405	0.830	ปานกลาง	14	5
ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทย	3.515	0.768	มาก	7	2
ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC	3.445	0.783	ปานกลาง	12	4
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา	3.365	0.584	ปานกลาง	การทูลง	2 ครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ การเตรียม ความพร้อม	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะ ด้าน
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร					
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด	3.029	0.883	ปานกลาง	20	3
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน	3.443	0.843	ปานกลาง	13	1
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน	2.969	0.895	ปานกลาง	22	4
ความรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลาย	3.176	0.858	ปานกลาง	18	2
รวม	3.155	0.720	ปานกลาง	4	
ทักษะด้านวัฒนธรรม					
ความรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน	2.929	0.872	ปานกลาง	23	4
การยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC	3.456	0.898	ปานกลาง	11	2
ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง	3.613	0.818	มาก	3	1
ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC	3.024	0.899	ปานกลาง	21	3
รวม	3.256	0.672	ปานกลาง	3	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ การเตรียม ความพร้อม	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะ ด้าน
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ					
ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมี เหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็น ชาวต่างชาติ	3.494	0.754	ปานกลาง	9	5
ความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความ ซื่อสัตย์จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่	3.801	0.764	มาก	1	1
ความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและ ความเครียดในสถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน	3.550	0.743	มาก	5	4
ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนา นวัตกรรมที่แตกต่าง	3.565	0.770	มาก	4	3
ความสามารถในการเรียนรู้ การขอปรึกษา และพัฒนาประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่	3.638	0.769	มาก	2	2
ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงาน	3.489	0.783	ปานกลาง	10	6
รวม	3.589	0.571	มาก	1	
รวมทุกด้าน	3.341	0.505	ปานกลาง		

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีค่าเท่ากับ 3.341 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.505 เมื่อพิจารณาระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นรายชื่อพบว่า นักศึกษามีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.801 ซึ่งจัดอยู่ในระดับไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

การเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.764

ลำดับที่ 2 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการเรียนรู้ การชอปปิ้นคว่ำ และพัฒนาประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.638 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.769

ลำดับที่ 3 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.613 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.818

ลำดับที่ 4 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่แตกต่าง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.565 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.770

ลำดับที่ 5 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและความเครียดในสถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.550 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.743

ลำดับที่ 6 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.539 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.782

ลำดับที่ 7 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.515 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.768

ลำดับที่ 8 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.498 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.833

ลำดับที่ 9 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.494 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.754

ลำดับที่ 10 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงาน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.489 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.783

ลำดับที่ 11 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.456 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.898

ลำดับที่ 12 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.445 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.783

ลำดับที่ 13 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.443 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.843

ลำดับที่ 14 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.405 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.830

ลำดับที่ 15 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.351 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.862

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 16 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ

3.209 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.897

ลำดับที่ 17 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.206 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.758

ลำดับที่ 18 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้รอบรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลาย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.176 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.858

ลำดับที่ 19 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.121 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.801

ลำดับที่ 20 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.029 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.883

ลำดับที่ 21 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.024 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.899

ลำดับที่ 22 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.969 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.895

ลำดับที่ 23 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.929 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.872

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC และความรู้ด้าน

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐาน โดยสมมติฐานที่ 1, 3, 6 และ 10 สถิติที่ใช้คือ t-test ซึ่งเป็นการทดสอบความแปรปรวนระหว่างประชากร 2 กลุ่ม โดยมีสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามเพศ		P-Value
	ชาย (n=456)	หญิง (n=162)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.087	3.033	.457
ด้านภาคการศึกษา	3.332	3.252	.209
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.459	3.428	.541
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.459	3.540	.130
โดยรวมทุกด้าน	3.334	3.313	.667

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p (p-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามชั้นปีที่เรียน				P-Value
	ปี 1 (n=203)	ปี 2 (n=105)	ปี 3 (n=174)	ปี 4 (n=136)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.184	2.948	3.026	3.065	.069
ด้านภาคการศึกษา	3.338	3.208	3.308	3.353	.371
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.422	3.312	3.494	3.548	.006*
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.438	3.483	3.455	3.574	.176
โดยรวมทุกด้าน	3.345	3.238	3.321	3.385	.189

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษามีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีชั้นปีที่เรียนแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ทัศนคติ	ชั้นปีที่เรียน	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	ชั้นปีที่ 1	3.422	1	-	.096	.206	.038*
	ชั้นปีที่ 2	3.312	2	-	-	.008**	.001**
	ชั้นปีที่ 3	3.494	3	-	-	-	.387
	ชั้นปีที่ 4	3.548	4	-	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทัศนคติด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 3 มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตาม ภูมิลำเนาเดิม		P-Value
	กทม. และ ปริมณฑล (n=338)	ต่างจังหวัด (n=280)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.061	3.087	.680
ด้านภาคการศึกษา	3.313	3.308	.927
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.460	3.440	.656
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.502	3.455	.319
โดยรวมทุกด้าน	3.334	3.323	.792

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่าง

สมมติฐานที่ 4 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี			P-Value
	ทำงาน (n=294)	เรียนต่อ (n=134)	ทำงานและ เรียน (n=190)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.126	3.042	3.013	.281
ด้านภาคการศึกษา	3.366	3.287	3.242	.143
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.475	3.406	3.445	.476
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.489	3.475	3.472	.949
โดยรวมทุกด้าน	3.364	3.302	3.293	.298

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ			P-Value
	กทม. และ ปริมาตร (n=433)	ภูมิลาเนา เดิม (n=90)	ต่างประเทศ (n=95)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.087	3.119	2.968	.361
ด้านภาคการศึกษา	3.321	3.358	3.221	.352
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาค ธุรกิจเอกชน	3.468	3.461	3.366	.261
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรม ส่วนบุคคล	3.467	3.493	3.532	.604
โดยรวมทุกด้าน	3.335	3.358	3.272	.496

จากตารางที่ 4.9 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน		P-Value
	ไม่เคย (n=384)	เคย (n=234)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.053	3.105	.433
ด้านภาคการศึกษา	3.301	3.327	.641
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.428	3.490	.179
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.463	3.509	.343
โดยรวมทุกด้าน	3.311	3.358	.295

จากตารางที่ 4.10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน พบว่า นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างก็มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ			P-Value
	ไม่ดี (n=128)	ปานกลาง (n=377)	ดี (n=113)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.042	3.073	3.109	.808
ด้านภาคการศึกษา	3.291	3.311	3.333	.895
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.391	3.445	3.540	.105
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.343	3.486	3.618	.001**
โดยรวมทุกด้าน	3.266	3.329	3.400	.155

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.11 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษามีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ทัศนคติ	ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	ไม่ดี	3.343	1	-	.016*	.000**
	ปานกลาง	3.486	2	-	-	.033*
	ดี	3.618	3	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทัศนคติด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับ ไม่ดีกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับปานกลาง มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีความสามารถในระดับ ไม่ดีกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับดี มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักศึกษาที่มีความสามารถในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับดี มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 8 นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC				P-Value
	มาก (n=20)	ปานกลาง (n=332)	น้อย (n=222)	ไม่เตรียม (n=44)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.375	3.198	2.934	2.693	.000**
ด้านภาคการศึกษา	3.500	3.406	3.204	3.045	.000**
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.850	3.535	3.323	3.281	.000**
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.875	3.560	3.368	3.270	.000**
โดยรวมทุกด้าน	3.650	3.425	3.207	3.072	.000**

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ทัศนคติ	ระดับการเตรียมตัว	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	มาก	3.375	1	-	.328	.016*	.001**
	ปานกลาง	3.198	2	-		.000**	.000**
	น้อย	2.934	3	-			.063
	ไม่เตรียม	2.693	4	-			
ด้านภาคการศึกษา	มาก	3.500	1	-	.551	.064	.014*
	ปานกลาง	3.406	2	-		.001**	.001**
	น้อย	3.204	3	-			.161
	ไม่เตรียม	3.045	4	-			
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	มาก	3.850	1	-	.011*	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.535	2	-		.000**	.003*
	น้อย	3.323	3	-			.637
	ไม่เตรียม	3.281	4	-			
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	มาก	3.875	1	-	.017*	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.560	2	-		.000**	.002*
	น้อย	3.368	3	-			.299
	ไม่เตรียม	3.270	4	-			
โดยรวมทุกด้าน	มาก	3.650	1	-	.060	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.425	2	-		.000**	.000**
	น้อย	3.207	3	-			.117
	ไม่เตรียม	3.072	4	-			

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทัศนคติด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับมากกว่านักศึกษที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่

โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับมากกว่านักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 9 นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC					P-Value
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	(n=58)	(n=150)	(n=312)	(n=70)	(n=28)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.293	3.261	3.089	2.574	2.685	.000**
ด้านภาคการศึกษา	3.552	3.431	3.326	2.954	2.893	.000**
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.657	3.582	3.442	3.157	3.156	.000**
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.681	3.650	3.451	3.141	3.335	.000**
โดยรวมทุกด้าน	3.546	3.481	3.327	2.957	3.017	.000**

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แยกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ทัศนคติ	ระดับ ความเห็นด้วย	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4	5
ด้านนโยบายและ มาตรการของรัฐ	มากที่สุด	3.293	1	-	.789	.064	.000**	.001**
	มาก	3.261	2	-	-	.025*	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.089	3	-	-	-	.000**	.008*
	น้อย	2.574	4	-	-	-	-	.521
	น้อยที่สุด	2.685	5	-	-	-	-	-
ด้านภาคการศึกษา	มากที่สุด	3.552	1	-	.245	.019*	.000**	.000**
	มาก	3.431	2	-	-	.116	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.326	3	-	-	-	.000**	.001**
	น้อย	2.954	4	-	-	-	-	.683
	น้อยที่สุด	2.893	5	-	-	-	-	-
ด้านการยอมรับและการ ปรับตัวของภาคธุรกิจ เอกชน	มากที่สุด	3.657	1	-	.365	.005*	.000**	.000**
	มาก	3.582	2	-	-	.008*	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.442	3	-	-	-	.000**	.007*
	น้อย	3.157	4	-	-	-	-	.994

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ส่วนตัวเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ทัศนคติ	ระดับ ความเห็นด้วย	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4	5
ด้านการยอมรับและ มุมมองทางวัฒนธรรม ส่วนบุคคล	มากที่สุด	3.681	1	-	.721	.004*	.000**	.008*
	มาก	3.650	2	-	-	.000**	.000**	.007*
	ปานกลาง	3.451	3	-	-	-	.000**	.295
	น้อย	3.141	4	-	-	-	-	.124
	น้อยที่สุด	3.335	5	-	-	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	มากที่สุด	3.546	1	-	.411	.003*	.000**	.000**
	มาก	3.481	2	-	-	.002*	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.327	3	-	-	-	.000**	.002*
	น้อย	2.957	4	-	-	-	-	.595
	น้อยที่สุด	3.017	5	-	-	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทัศนคติด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ และนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

ทัศนคติด้านภาคการศึกษา พบว่า นักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับใช้ในเพื่อการศึกษายเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ทัศนคติโดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ และนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ และนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 10 นักศึกษามีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความรู้ด้าน AEC

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามความรู้ด้าน AEC		P-Value
	ปานกลาง (n=454)	มาก (n=164)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.083	3.045	.597
ด้านภาคการศึกษา	3.308	3.318	.870
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.443	3.474	.534
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.481	3.479	.976
โดยรวมทุกด้าน	3.329	3.329	.994

จากตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความรู้ด้าน AEC พบว่า นักศึกษามีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษามี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุใดเบี่ยงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 11 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามเพศ		P-Value
	ชาย	หญิง	
	(n=456)	(n=162)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.385	3.311	.171
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.141	3.191	.449
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.243	3.290	.448
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.588	3.593	.931
โดยรวมทุกด้าน	3.339	3.346	.880

จากตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สมมติฐานที่ 12 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p (p-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามชั้นปีที่เรียน				P-Value
	ปี 1 (n=203)	ปี 2 (n=105)	ปี 3 (n=174)	ปี 4 (n=136)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.357	3.263	3.390	3.425	.176
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.081	3.088	3.191	3.268	.077
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.204	3.210	3.296	3.316	.335
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.517	3.522	3.625	3.703	.013*
โดยรวมทุกด้าน	3.290	3.271	3.375	3.428	.030*

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีชั้นปีที่เรียนแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	ชั้นปีที่เรียน	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	ชั้นปีที่ 1	3.517	1	-	.942	.068	.003*
	ชั้นปีที่ 2	3.522	2	-	-	.145	.014*
	ชั้นปีที่ 3	3.625	3	-	-	-	.225
	ชั้นปีที่ 4	3.703	4	-	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	ชั้นปีที่ 1	3.290	1	-	.750	.102	.013*
	ชั้นปีที่ 2	3.271	2	-	-	.093	.016*
	ชั้นปีที่ 3	3.375	3	-	-	-	.358
	ชั้นปีที่ 4	3.428	4	-	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเตรียมความพร้อมทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ พบว่า นักศึกษาเรียนในชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 4 มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 4 มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเตรียมความพร้อมโดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาเรียนในชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 4 มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 4 มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 13 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตาม ภูมิลำเนาเดิม		P-Value
	กทม. และ ปริมณฑล (n=338)	ต่างจังหวัด (n=280)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.391	3.335	.233
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.197	3.103	.103
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.274	3.234	.465
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.594	3.583	.814
โดยรวมทุกด้าน	3.364	3.314	.217

จากตารางที่ 4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกันมีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 14 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี			P-Value
	ทำงาน (n=294)	เรียนต่อ (n=134)	ทำงานและเรียน (n=190)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.365	3.367	3.365	1.000
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.116	3.164	3.208	.383
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.283	3.181	3.266	.335
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.622	3.537	3.575	.329
โดยรวมทุกด้าน	3.346	3.312	3.353	.748

จากตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกันมีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 15 นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ			P-Value
	กทม. และปริณทล (n=433)	ภูมิดำเนินาเดิม (n=90)	ต่างประเทศ (n=95)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.368	3.277	3.437	.171
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.165	3.008	3.245	.071
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.252	3.242	3.287	.879
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.585	3.596	3.600	.967
โดยรวมทุกด้าน	3.343	3.281	3.392	.323

จากตารางที่ 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 16 นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน		P-Value
	ไม่เคย (n=384)	เคย (n=234)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.323	3.434	.021*
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.059	3.312	.000**
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.211	3.329	.034*
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.550	3.654	.028*
โดยรวมทุกด้าน	3.286	3.432	.000**

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน พบว่า นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ในทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร และโดยรวมทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน ทักษะด้านวัฒนธรรม และทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ ที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 17 นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ			P-Value
	ไม่ดี (n=128)	ปานกลาง (n=377)	ดี (n=113)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.165	3.369	3.580	.000**
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	2.584	3.175	3.732	.000**
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.109	3.261	3.403	.000**
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.454	3.579	3.776	.000**
โดยรวมทุกด้าน	3.078	3.346	3.623	.000**

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	ไม่ดี	3.165	1	-	.001**	.000**
	ปานกลาง	3.369	2	-	-	.001**
	ดี	3.580	3	-	-	-
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	ไม่ดี	2.584	1	-	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.175	2	-	-	.000**
	ดี	3.732	3	-	-	-
ทักษะด้านวัฒนธรรม	ไม่ดี	3.109	1	-	.026*	.001**
	ปานกลาง	3.261	2	-	-	.049*
	ดี	3.403	3	-	-	-
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	ไม่ดี	3.454	1	-	.031*	.000*
	ปานกลาง	3.579	2	-	-	.001**
	ดี	3.776	3	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	ไม่ดี	3.078	1	-	.000**	.000*
	ปานกลาง	3.346	2	-	-	.000**
	ดี	3.623	3	-	-	-

จากตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับไม่ดีกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับปานกลาง และระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ระดับไม่ดีกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับปานกลาง และระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดีมีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทักษะด้านวัฒนธรรม พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับไม่ดีกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับปานกลาง และระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับไม่ดีกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับปานกลาง และระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับไม่ดีกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับปานกลาง และระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 18 นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC				P-Value
	มาก (n=20)	ปานกลาง (n=332)	น้อย (n=222)	ไม่เตรียม (n=44)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.917	3.506	3.158	3.098	.000**
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	4.088	3.323	2.914	2.670	.000**
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.700	3.407	3.036	3.023	.000**
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.917	3.685	3.446	3.443	.000**
โดยรวมทุกด้าน	3.905	3.480	3.139	3.059	.000**

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.27 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	ระดับการเตรียมตัว	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	มาก	3.917	1	-	.001**	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.506	2	-	-	.000**	.000**
	น้อย	3.158	3	-	-	-	.514
	ไม่เตรียม	3.098	4	-	-	-	-
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	มาก	4.088	1	-	.000**	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.323	2	-	-	.000**	.000**
	น้อย	2.914	3	-	-	-	.026*
	ไม่เตรียม	2.670	4	-	-	-	-
ทักษะด้านวัฒนธรรม	มาก	3.700	1	-	.048*	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.407	2	-	-	.000**	.000**
	น้อย	3.036	3	-	-	-	.900
	ไม่เตรียม	3.023	4	-	-	-	-
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	มาก	3.917	1	-	.071	.000**	.002*
	ปานกลาง	3.685	2	-	-	.000**	.007*
	น้อย	3.446	3	-	-	-	.976
	ไม่เตรียม	3.443	4	-	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	มาก	3.905	1	-	.000**	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.480	2	-	-	.000**	.000**
	น้อย	3.139	3	-	-	-	.298
	ไม่เตรียม	3.059	4	-	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับมากกว่านักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีระดับการเตรียมความพร้อม เพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลางกับ นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อม เข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีระดับการเตรียมความพร้อม เพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลางกับ นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อย และระดับไม่เตรียม เลย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อยกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับไม่ เตรียมเลย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทักษะด้านวัฒนธรรม พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับ ปานกลาง ระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองใน การเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ และ นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่ มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มี ระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อม เข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ ตลาดแรงงาน AEC ใน ระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนา ศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, 0.01 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปาน กลางกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อย และระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่เตรียมเลย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 19 นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC					P-Value
	มากที่สุด (n=58)	มาก (n=150)	ปานกลาง (n=312)	น้อย (n=70)	น้อยที่สุด (n=28)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.469	3.392	3.377	3.203	3.286	.084
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.366	3.230	3.129	2.993	3.000	.018*
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.565	3.352	3.200	3.079	3.170	.000**
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.698	3.669	3.559	3.479	3.554	.070
โดยรวมทุกด้าน	3.525	3.411	3.316	3.188	3.252	.001**

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	ระดับการเตรียมตัว	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4	5
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	มากที่สุด	3.366	1	-	.218	.021*	.003*	.026*
	มาก	3.230	2	-	-	.156	.022*	.119
	ปานกลาง	3.129	3	-	-	-	.151	.361
	น้อย	2.993	4	-	-	-	-	.964
	น้อยที่สุด	3.000	5	-	-	-	-	-
ทักษะด้านวัฒนธรรม	มากที่สุด	3.565	1	-	.038*	.000**	.000**	.010*
	มาก	3.352	2	-	-	.021*	.005*	.182
	ปานกลาง	3.200	3	-	-	-	.168	.819
	น้อย	3.079	4	-	-	-	-	.539
	น้อยที่สุด	3.170	5	-	-	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	มากที่สุด	3.525	1	-	.140	.004*	.000**	.018*
	มาก	3.411	2	-	-	.057	.002*	.124
	ปานกลาง	3.316	3	-	-	-	.054	.518
	น้อย	3.188	4	-	-	-	-	.567
	น้อยที่สุด	3.252	5	-	-	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร พบว่า นักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ใน

ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเอง ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับน้อย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทักษะด้านวัฒนธรรม พบว่า นักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 0.01 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลาง และระดับน้อย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับน้อย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 20 นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความรู้ด้าน AEC

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามความรู้ด้าน AEC		P-Value
	ปานกลาง (n=454)	มาก (n=164)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.352	3.402	.352
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.179	3.087	.161
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.232	3.320	.152
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.553	3.690	.008*
โดยรวมทุกด้าน	3.329	3.375	.322

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความรู้ด้าน AEC พบว่า นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ในทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน อาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 21 นักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC			P-Value
	น้อย (n=32)	ปานกลาง (n=356)	มาก (n=230)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	2.983	3.193	3.686	.000**
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	2.680	3.040	3.398	.000**
ทักษะด้านวัฒนธรรม	2.594	3.126	3.548	.000**
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.255	3.427	3.887	.000**
โดยรวมทุกด้าน	2.878	3.196	3.630	.000**

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.32 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	ระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	น้อย	2.983	1	-	0.32*	.000**
	ปานกลาง	3.193	2	-	-	.000
	มาก	3.686	3	-	-	-
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	น้อย	2.680	1	-	.005*	.000*
	ปานกลาง	3.040	2	-	-	.000**
	มาก	3.398	3	-	-	-
ทักษะด้านวัฒนธรรม	น้อย	2.594	1	-	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.126	2	-	-	.000**
	มาก	3.548	3	-	-	-
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	น้อย	3.255	1	-	.075	.000**
	ปานกลาง	3.427	2	-	-	.000**
	มาก	3.887	3	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	น้อย	2.878	1	-	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.196	2	-	-	.000**
	มาก	3.630	3	-	-	-

จากตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับน้อยกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลาง และระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับน้อยกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลาง และระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด

AEC ในระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทักษะด้านวัฒนธรรม พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับน้อยกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลาง และระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับน้อยกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับน้อยกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในปานกลาง และระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ 4 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC และความรู้ด้าน AEC
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้คือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ สาขาที่กำลังเรียนอยู่ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC รูปแบบการเตรียมความพร้อม แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เนื้อหาข้อมูลที่ต้องพัฒนาปรับปรุง ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแสดงเกี่ยวกับระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 618 ราย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แยกออกเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีจำนวน 456 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.79 และเป็นเพศหญิง มีจำนวน 162 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.21

2. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อกำลังเรียนอยู่สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม มีจำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.02 รองลงมาสาขาวิศวกรรมสารสนเทศ มีจำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.30 สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มีจำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.81 สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า และสาขาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีจำนวนเท่ากัน คือ 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.17 สาขาวิศวกรรมโยธา มีจำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.93 สาขาวิศวกรรมเครื่องกล มีจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.47 สาขาวิศวกรรมอัตโนมัติ มีจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.69 สาขาวิศวกรรมการวัดคุม มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.53 สาขาวิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์ มีจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.21 สาขาวิศวกรรมระบบควบคุม มีจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.91 สาขาวิศวกรรมอาหาร มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.59 สาขาวิศวกรรมเคมี มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.78 สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.46 และสาขาวิศวกรรมการเกษตร มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.97

3. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังเรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 203 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.85 รองลงมาชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 174 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.16 ชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.01 และชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.99

4. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวน 338 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.69 และต่างจังหวัดมีจำนวน 280 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

5. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี คือ ทำงานทันที มีจำนวน 294 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.57 รองลงมา คือ ทั้งทำงานและเรียนต่อควบคู่กันไป มีจำนวน 190 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.74 และเรียนต่อ มีจำนวน 134 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.68

6. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่จะทำงานในกรุงเทพและปริมณฑล มีจำนวน 433 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.06 รองลงมา คือ ทำงานในต่างประเทศ มีจำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.37 และกลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม มีจำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.56

7. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 384 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.14 และเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 234 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.86

8. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลาง มีจำนวน 377 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.00 รองลงมา คือ ระดับไม่ดี มีจำนวน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.71 ระดับดี มีจำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.15 และระดับดีมาก มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.13

9. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษจากห้องเรียน มีจำนวน 460 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.40 รองลงมา คือ ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ มีจำนวน 321 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.98 และจากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา มีจำนวน 255 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.61

10. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 332 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.72 รองลงมา คือ ระดับน้อย มีจำนวน 222 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.92 ไม่เตรียมเลย มีจำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.12 และระดับมาก มีจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.24

11. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบการเตรียมความพร้อม คือ ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม มีจำนวน 445 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.97 รองลงมา คือ ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ มีจำนวน 325 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.89 ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติม นอกเหนือจากห้องเรียน โดยเน้นความทันสมัย สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี มีจำนวน 251 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.90 ศึกษาวิทยาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม มีจำนวน 225 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.15 ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม มีจำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.68 ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.66 และศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.76

12. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC จากโทรทัศน์ มีจำนวน 558 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.68 รองลงมา คือ สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต มีจำนวน 546 ราย คิดเป็นร้อยละ

21.21 ข้อมูลจากการเรียนในชั้นเรียนโดยผู้สอน มีจำนวน 362 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.06 จากหนังสือพิมพ์
ไม่ว่าการพิมพ์ทั้งฉบับหรือทั้งหน้าและหลังหรือทั้งฉบับและหลังของหนังสือพิมพ์หรือทั้งฉบับและหลังของหนังสือพิมพ์

ร้อยละ 6.88 จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน / เพื่อนร่วมงาน มีจำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.72 ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม/สัมมนา/ฝึกงานที่ไม่ใช่มาจากชั้นเรียน มีจำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25 จากสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ มีจำนวน 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.18 จากวิทยุ มีจำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.83 และจากแหล่งอื่น ๆ มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.27

13. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม คือ ภาษาในการสื่อสาร มีจำนวน 432 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.90 รองลงมา คือ วิทยาการ ความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา มีจำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.61 บุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ มีจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.37 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.40 กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ มีจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.10 และวัฒนธรรม ประเพณี มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.62

14. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยปานกลาง มีจำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 50.49 รองลงมา คือ เห็นด้วยมาก มีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 24.27 เห็นด้วยน้อย มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 11.33 เห็นด้วยมากที่สุด มีจำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.39 และไม่เห็นด้วย มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.53

15. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ด้าน AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 448 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.49 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 164 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.54 และระดับน้อย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.97

16. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 356 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.61 รองลงมา คือ ระดับมาก มีจำนวน 219 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.44 ระดับน้อย มีจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.18 และระดับมากที่สุด มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.78

17. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการไปทำงานที่สิงคโปร์ มีจำนวน 291 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.09 รองลงมา คือ ญี่ปุ่น มีจำนวน 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.40 สหรัฐอเมริกา มีจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.47 เวียดนาม มีจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.34 ลาว มีจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.21 เยอรมนี มีจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.56 มาเลเซีย มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.40 อังกฤษ มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.59 บรูไน มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.78 พม่า มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.46 อินโดนีเซีย มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.29 ฟิลิปปินส์ มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.97 จีนและสวิตเซอร์แลนด์ มีจำนวนประเทศละ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.65 ออสเตรเลีย มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.49 ส่วนกัมพูชา เกาหลี เกาหลีใต้ แคนาดา ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ เนเธอร์แลนด์ เนปาล ฝรั่งเศส ฟินแลนด์ โรมานี อิตาลี อินเดีย และฮ่องกง มีประเทศละ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.16 โดยมีผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.41

18. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าเป็นสิงคโปร์ มีจำนวน 459 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.27 รองลงมาคือ มาเลเซีย มีจำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.15 พม่า มีจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.34 และไทย มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.53 นอกจากนี้ยังมีประเทศอื่น ๆ อีก 11 ประเทศ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.78

ละ 5.34 อินโดนีเซีย มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.27 เวียดนาม มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.62 บรูไน มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.46 กัมพูชา มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.81 ฟิลิปปินส์ มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.65 และลาว มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.32

5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ในภาพรวมของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับทัศนคติในระดับปานกลาง

5.1.3 ค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่

ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

ในภาพรวมของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในระดับปานกลาง

5.1.4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากผลการศึกษาทำให้สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 10 สมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานหลักที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 2 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 4 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 5 นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 6 นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 7 นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 8 นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 9 นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 10 นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

5.1.5 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์แตกต่างกัน

จากผลการศึกษาทำให้สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 11 สมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานหลักที่ 11 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 12 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 13 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 14 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 15 นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 16 นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 17 นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 18 นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 19 นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 20 นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 21 นักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การวิจัยเรื่องทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลการศึกษาเรื่องทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนั้น พบว่านักศึกษามีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยภาพรวม และในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีลำดับที่ของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในแต่ละด้านแตกต่างกัน ดังสามารถสรุปให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ตามลำดับที่

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ	ลำดับที่
ท่านรู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้าร่วมกันกับผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศต่างๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส	3.793	0.874	มาก	1
ท่านรู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส	3.785	0.938	มาก	2
ท่านรู้สึกสนใจที่จะเดินทางไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส	3.749	0.913	มาก	3
แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจรายใหญ่ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่	3.657	0.774	มาก	4
สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนและจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม ซึ่งเป็นผลจากการเข้าสู่ AEC จะมีอัตราการเจริญเติบโตและขยายตัวมากขึ้น	3.615	0.825	มาก	5
ท่านมีความรู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก	3.604	0.848	มาก	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลนี้เพื่อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทัศนคติ	ลำดับที่
ภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอที่จะ ยอมรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ	3.576	0.761	มาก	7
แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิด โอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ใน อุตสาหกรรมส่วนใหญ่	3.576	0.796	มาก	7
การสื่อสาร โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการทำ ความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นาน นัก	3.515	0.915	มาก	9
ภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมีความสามารถในการ ปรับตัวและมีความยืดหยุ่นสูง	3.487	0.802	ปานกลาง	10
คณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศ ในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี	3.393	0.832	ปานกลาง	11
สถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัว เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง	3.350	0.924	ปานกลาง	12
หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาค การศึกษาทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่ม ศักยภาพความรู้ด้านวิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถ ทัดเทียมได้กับประเทศอื่นๆ ใน AEC	3.346	0.880	ปานกลาง	13
ภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภท ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง	3.327	0.920	ปานกลาง	14
เครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศ และกลุ่มประเทศ อาเซียนให้การสนับสนุนและสร้างเสริมสังคมแห่งการเอื้อ อาทรและแบ่งปันกัน	3.316	0.857	ปานกลาง	15
ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าประเทศไทยจะ ได้รับประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่า ผลกระทบด้านลบ	3.290	0.917	ปานกลาง	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ	ลำดับที่
ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลดน้อยลงหรือไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป	3.215	0.915	ปานกลาง	17
ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานมีฝีมือหรือสมองไหลจะไม่มากเกินไปกว่าที่จะรับมือได้	3.193	0.862	ปานกลาง	18
ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยจะให้ความสนใจและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น	3.163	0.958	ปานกลาง	19
นักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถและสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียน จนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้อย่างมีคุณภาพ	3.149	0.895	ปานกลาง	20
ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยมีมุมมองและทัศนคติต่อประชาชนชาติอื่นที่เป็นสมาชิกร่วมประชาคม AEC เดียวกันในเชิงเท่าเทียมกัน	3.149	1.004	ปานกลาง	20
ภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง	3.107	0.969	ปานกลาง	22
ภาครัฐมีการกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย	3.105	0.936	ปานกลาง	23
การสื่อสารโดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก	3.087	0.986	ปานกลาง	24
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ	3.047	0.956	ปานกลาง	25
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ	2.942	1.044	ปานกลาง	26
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น	2.911	1.028	ปานกลาง	27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ ซึ่งก็คือในแต่ละด้านของความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังตารางที่ 5.1 ที่สรุปข้างต้น จะพบว่า ข้อความ “รู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้าร่วมกันกับสถานประกอบการธุรกิจในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส” เป็นลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.793 ขณะที่ “รู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส” เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.785 “รู้สึกยินดีที่จะเดินทางเข้าไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส” เป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.749 “คิดว่าแนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและช่องทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจรายใหญ่ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่” เป็นลำดับที่ 4 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.657 “คิดว่าสภาพเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนและจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม ซึ่งเป็นผลจากการเข้าสู่ AEC จะมีอัตราการเจริญเติบโตและขยายตัวมากขึ้น” เป็นลำดับที่ 5 ด้วยเฉลี่ยเท่ากับ 3.615 “รู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก” เป็นลำดับที่ 6 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.604 “คิดว่าภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอที่จะยอมรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ” และ “คิดว่าแนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและช่องทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่” เป็นลำดับที่ 7 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.576 “คิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก” เป็นลำดับที่ 9 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.515 “คิดว่าภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมีความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่นสูง” เป็นลำดับที่ 10 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.487 “คิดว่าคณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี” เป็นลำดับที่ 11 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 “คิดว่าสถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง” เป็นลำดับที่ 12 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.350 “คิดว่าหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาคการศึกษาทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่มศักยภาพความรู้ด้านวิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถทัดเทียมได้กับประเทศอื่น ๆ ใน AEC” เป็นลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.346 “คิดว่าภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง” เป็นลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.327 “คิดว่าเครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศ และกลุ่มประเทศอาเซียนให้การสนับสนุนและสร้างเสริมสังคมแห่งการเอื้ออาทรและแบ่งปันกัน” เป็นลำดับที่ 15 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.316 “คิดว่าผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าประเทศไทยจะได้รับประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่าผลกระทบด้านลบ” เป็นลำดับที่ 16 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.290 “คิดว่าปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลดน้อยลง หรือไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป” เป็นลำดับที่ 17 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.215 “คิดว่าปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานฝีมือ หรือสมองไหลจะไม่มากเกินไปกว่าที่จะรับมือได้” เป็นลำดับที่ 18 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.193 “คิดว่าประชาชนชาวไทยจะ

ให้ความสนใจและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น” เป็นลำดับที่ 19 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.163 “คิดว่านักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียนจนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้อย่างมีคุณภาพ” และ “คิดว่าประชาชนชาวไทยมีมุมมองและทัศนคติต่อประชาชนชาติอื่นที่เป็นสมาชิกร่วมประชาคม AEC เดียวกันในเชิงเท่าเทียมกัน” เป็นลำดับที่ 20 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.149 “คิดว่าภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง” เป็นลำดับที่ 22 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.107 “คิดว่าภาครัฐมีการกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย” เป็นลำดับที่ 23 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.105 “คิดว่าการใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก” เป็นลำดับที่ 24 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.087 “คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ” เป็นลำดับที่ 25 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.047 “คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ” เป็นลำดับที่ 26 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.942 “คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมเบาะแสสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น” เป็นลำดับที่ 27 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.911

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 5.2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ตามลำดับที่

การเตรียมความพร้อม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการเตรียมความพร้อม	ลำดับที่
ความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์ จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่	3.801	0.764	มาก	1
ความสามารถในการเรียนรู้ การชอบค้นคว้า และพัฒนา ประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่	3.638	0.769	มาก	2
ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อ เผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง	3.613	0.818	มาก	3
ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่ แตกต่าง	3.565	0.770	มาก	4
ความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและความเครียดใน สถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน	3.550	0.743	มาก	5
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศ ไทยได้	3.539	0.782	มาก	6
ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหา การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับ ชาวต่างชาติในประเทศไทย	3.515	0.768	มาก	7
การปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก อาเซียนได้	3.498	0.833	ปานกลาง	8
ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการ ทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ	3.494	0.754	ปานกลาง	9
ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการ ประสานงาน	3.489	0.783	ปานกลาง	10
การยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณี ปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC	3.456	0.898	ปานกลาง	11

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) และสงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ การเตรียม ความพร้อม	ลำดับที่
ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหา การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับ ชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC	3.445	0.783	ปานกลาง	12
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน	3.443	0.843	ปานกลาง	13
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศ สมาชิก AEC ได้	3.405	0.830	ปานกลาง	14
การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติ ในประเทศไทย	3.351	0.862	ปานกลาง	15
การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติใน ประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)	3.209	0.897	ปานกลาง	16
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพใน การทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย	3.206	0.758	ปานกลาง	17
ความรอบรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการ สื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและ หลากหลาย	3.176	0.858	ปานกลาง	18
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพใน การทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่ม สมาชิกอาเซียน (AEC)	3.121	0.801	ปานกลาง	19
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด	3.029	0.883	ปานกลาง	20
ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับ การประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC	3.024	0.899	ปานกลาง	21
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน	2.969	0.895	ปานกลาง	22
ความรอบรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศ กลุ่มสมาชิกอาเซียน	2.929	0.872	ปานกลาง	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาระดับปริญญาตรีเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ ซึ่งก็คือในแต่ละด้านของการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ดังตารางที่ 5.2 ที่สรุปข้างต้น จะพบว่า ข้อความ “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์ จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่” เป็นลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.801 ขณะที่ “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการเรียนรู้ การชอบค้นคว้า และพัฒนาประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่” เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.638 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง” เป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.613 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่แตกต่าง” เป็นลำดับที่ 4 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.565 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและความเครียดในสถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน” เป็นลำดับที่ 5 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.550 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้” เป็นลำดับที่ 6 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.539 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทย” เป็นลำดับที่ 7 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.515 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้” เป็นลำดับที่ 8 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.498 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ” เป็นลำดับที่ 9 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.494 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงาน” เป็นลำดับที่ 10 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.489 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC” เป็นลำดับที่ 11 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.456 “การเตรียมความพร้อมในเรื่องทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC” เป็นลำดับที่ 12 มี ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.445 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน” เป็นลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.443 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้” เป็นลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.405 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย” เป็นลำดับที่ 15 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.351 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)” เป็นลำดับที่ 16 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.209 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย” เป็นลำดับที่ 17 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.206

“มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลาย” เป็นลำดับที่ 18 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.176 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)” เป็นลำดับที่ 19 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.121 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด” เป็นลำดับที่ 20 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.029 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC” เป็นลำดับที่ 21 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.024 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน” เป็นลำดับที่ 22 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.969 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน” เป็นลำดับที่ 23 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.929

ตารางที่ 5.3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการสรุปด้านต่าง ๆ ที่เป็นทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.481	0.583	ปานกลาง	1
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.451	0.552	ปานกลาง	2
ด้านภาคการศึกษา	3.311	0.693	ปานกลาง	3
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	3.073	0.800	ปานกลาง	4
รวมทุกด้าน	3.329	0.536	ปานกลาง	

จากตารางที่ 5.3 ผลการศึกษาชี้ชัดว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่าทัศนคติด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคลเป็นอันดับด้านที่หนึ่ง โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.481 ทัศนคติด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน เป็นอันดับด้านที่สอง โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.451 ทัศนคติด้านภาคการศึกษา เป็นอันดับด้านที่สาม โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.311 และทัศนคติด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ เป็นอันดับด้านที่สี่ โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.073

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.
Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

จากตารางที่ 5.3 ผู้วิจัยมีความเห็นเพิ่มเติมว่าภาครัฐควรทำหน้าที่รับผิดชอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในการดำเนินการกับผลกระทบที่จะตามมาหลังจากประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งนี้เมื่อได้นำข้อมูลจากตารางนี้มาพิจารณาพบว่าทัศนคติด้านนี้มีผลการศึกษาที่ไม่น่าประทับใจเท่าใดนัก ดังจะเห็นได้จากการมีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย แม้ว่าจะอยู่ในระดับปานกลางก็ตาม

ขณะเดียวกันกับที่ด้านภาคการศึกษาที่เช่นเดียวกัน ผลการศึกษาวิจัยแสดงให้เห็นถึงลำดับที่อยู่ในลำดับที่ 3 และอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาในรายละเอียดเป็นรายข้อ จะพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความกังวลใจ โดยแสดงให้เห็นได้จากค่าเฉลี่ยในภาพรวมของพวกเขา พบว่ามีความรู้ความสามารถและสมรรถนะในสาขาที่ตนเองเรียนในระดับที่มีความพร้อมจนสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานของ AEC ได้อย่างมีคุณภาพ เพียงระดับปานกลางคืออยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดีนัก เนื่องจากในด้านภาคการศึกษาทั้งหมดข้อความดังกล่าวได้รับการจัดคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้ายของด้านนี้

อย่างไรก็ตามในรายละเอียดรายข้อที่น่าสนใจนำมาพิจารณาของด้านที่ได้รับการจัดลำดับให้เป็นลำดับแรก คือ ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล พบว่า มีถึง 3 รายข้อที่ได้รับการจัดลำดับให้เป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่สูงมากที่สุด 3 อันดับแรก ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนรายข้อทั้งหมดในแบบสอบถามและลำดับที่เฉพาะด้านนั้น ๆ ก็ตาม กลับเป็นรายข้อที่อยู่ในด้านนี้ทั้งหมด นั่นคือ “ท่านรู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้าร่วมกับผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศต่างๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส” “ท่านรู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส” และ “ท่านรู้สึกสนใจที่จะเดินทางเข้าไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส” หรือแม้แต่วางข้อที่ได้ลำดับที่เฉพาะด้านในลำดับที่ 4 คือ “ท่านมีความรู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก” ก็เป็นการสะท้อนถึงทัศนคติที่เป็นบวกเป็นอย่างมาก ซึ่งนับได้ว่าเป็นเรื่องที่ดี และด้วยทัศนคติเช่นนี้ย่อมหมายถึงว่าผู้ตอบแบบสอบถามยอมรับและมีมุมมองที่เป็นพื้นฐานความคิดที่มีต่อประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในทางที่มีศักยภาพของความเป็นได้ในการที่จะสามารถได้รับการส่งเสริมให้เป็นประโยชน์ต่อการสร้างความสัมพันธ์ทั้งทางด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และการประกอบอาชีพ รวมตลอดถึงการเป็นพันธมิตรทางการค้าได้ไม่ยากจนเกินไป หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะประชาสัมพันธ์ และกระตุ้นด้วยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้กับประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

ขณะที่ในด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน ซึ่งผลวิจัยพบว่า ได้คะแนนเฉลี่ยเป็นลำดับที่ 2 นั้น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า มี 4 ข้อ ที่ได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และมีความน่าสนใจ นั่นคือ ข้อความที่ว่า “แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและ

โอกาสนี้เป็นโอกาสที่จะช่วยให้สามารถแข่งขันกับภาคธุรกิจต่างชาติได้เป็นอย่างดี” “สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนและจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม ซึ่งเป็นผลจากการที่ประเทศไทย

ไม่ก้าวเข้าสู่ AEC จะทำให้มีอัตราการเจริญเติบโตและขยายตัวมากขึ้น” “ภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมที่จะแข่งขันกับภาคธุรกิจต่างชาติได้เป็นอย่างดี” “ภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมที่จะแข่งขันกับภาคธุรกิจต่างชาติได้เป็นอย่างดี” “ภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมที่จะแข่งขันกับภาคธุรกิจต่างชาติได้เป็นอย่างดี”

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.
Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

พร้อมอย่างเพียงพอที่จะยอมรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ” “แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและช่องทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่” ซึ่งจะเห็นได้ว่าแต่ละข้อล้วนมีมุมมองที่เป็นบวกอย่างมากต่อการที่ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่การเป็นประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีมุมมองให้ความเชื่อถือได้อีกด้วยว่าภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมรับมือทั้งที่จะเกิดในทางด้านบวกและด้านลบ อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลับไม่มั่นใจเต็มที่นักว่า ภาคธุรกิจเอกชนจะมีความสามารถในการปรับตัว และมีความยืดหยุ่นได้มากดังที่แสดงผลไว้ว่าระดับทัศนคติ ในข้อนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

ผลการศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนั้น พบว่า นักศึกษามีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณารายด้าน ทุกด้าน มีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ ที่มีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 5.4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการสรุปด้านต่าง ๆ ที่เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.589	0.571	มาก	1
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.365	0.584	ปานกลาง	2
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.256	0.672	ปานกลาง	3
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.155	0.720	ปานกลาง	4
รวมทุกด้าน	3.341	0.505	ปานกลาง	

จากตารางที่ 5.4 ผลการศึกษาชี้ชัดว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ในภาพรวมทุกด้านในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่า **ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ** เป็นอันดับด้านที่หนึ่ง โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.589 **ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน** เป็นอันดับด้านที่สอง โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.365 **ทักษะด้านวัฒนธรรม** เป็นอันดับด้านที่สาม โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.256 และ**ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร** เป็นอันดับด้านที่สี่ โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.155

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษายเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขณะที่เมื่อผู้วิจัยได้ย้อนเข้าไปพิจารณาข้อมูล ในตารางที่ 4.1 นั้น พบว่า มีข้อมูลบางประเด็นที่น่าสนใจที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ถึงตัวของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม งานวิจัยในครั้งนี้ จากข้อมูลจะเห็นได้ว่านักศึกษาในปัจจุบันที่มีเป้าหมายในการจะเรียนต่อมีจำนวนถึงประมาณครึ่งหนึ่ง (52.42%) จากในจำนวนทั้งหมดของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีเพียง 14.56% เท่านั้นที่มีความคิดที่จะกลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม และมีจำนวนประมาณ 15.37% มีความประสงค์ที่จะทำงานในต่างประเทศ ซึ่งจำนวนดังกล่าวนี้ยังถือได้ว่าเป็นสัดส่วนที่ไม่มาก ซึ่งแสดงถึงทัศนคติของวิศวกรชาวไทยที่ยังไม่สนใจ และไม่คุ้นชินกับการทำงานในต่างประเทศ ดังนั้นอาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ยากในการที่จะได้เห็นวิศวกรชาวไทยเดินทางไปทำงานยังต่างประเทศ ซึ่งอาจเนื่องมาจากการที่คนไทยมักมีทัศนคติที่ชอบทำงานในประเทศตนเองมากกว่าในต่างแดน และยังคงกระจุกตัวส่วนใหญ่ทำงานในเขตกรุงเทพและปริมณฑลอีกด้วยถึง 70.06% ซึ่งถ้าหากประเทศไทยต้องการที่จะได้ประโยชน์จากข้อตกลงต่าง ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้นเรื่อย ๆ ตามมา อันเป็นผลจากการก้าวเข้าสู่การเป็นสมาชิกในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) นโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมทัศนคติของการเดินทางไปทำงานยังต่างประเทศก็ควรได้รับการสนับสนุนให้เป็นกลุ่มงานไปกับการฝึกฝนให้พวกเขาเหล่านั้น ได้เพิ่มพูนความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น จนกระทั่งเกิดความรู้สึกมั่นใจตนเอง ทั้งในด้านทักษะของวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน และด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร ตลอดจนให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศในกลุ่ม AEC ให้มากขึ้นในระดับที่ทำให้เกิดความเข้าใจและส่งผลต่อการยอมรับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องทำงานร่วมกันอย่างมีแผนการและเป็นขั้นเป็นตอน

อีกประเด็นที่น่าสนใจของข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ 4.1 ก็คือ ผู้ตอบแบบสอบถามต่างให้ความสนใจที่จะทำการศึกษากฎหมาย และระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC และรวมทั้งศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศเหล่านี้เพิ่มเติมน้อยมาก คือ มีเพียง 5.66% และ 7.68% ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการที่พวกเขาเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนที่มีจำนวนเพียง 37.86% ดังนั้นแล้วสิ่งเหล่านี้จึงสะท้อนออกมาจากการที่พวกเขามีคะแนนค่าเฉลี่ยรวมของทักษะด้านวัฒนธรรมอยู่ที่ 3.256 ในระดับปานกลางด้วยลำดับที่ 3 นั้นเอง อย่างไรก็ตามพวกเขายังมีความมั่นใจว่าตนเองมีความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เมื่อยามใดที่ต้องเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง รวมทั้งเมื่อพิจารณาร่วมกันกับทัศนคติที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล ก็จะพบว่า ลำดับด้านนี้กลับมาเป็นอันดับแรกสุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการที่ผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยมีทัศนคติที่เป็นบวกอยู่แล้วในด้านมุมมองและการยอมรับในเรื่องวัฒนธรรมของประชาชาติกลุ่ม AEC แต่การเตรียมความพร้อมเพื่อการปรับตัวเสริมสร้างความสามารถในทักษะด้านนี้กลับเป็นไปอย่างเชื่องช้า และไม่กระตือรือร้นมากพอ จึงยังคงเป็นส่วนของทักษะด้านที่ต้องการการปรับปรุงแก้ไขที่ดีขึ้นเป็นอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาค้นคว้าในตารางที่ 4.3 ได้พบประเด็นหนึ่งที่สามารถตั้งข้อสังเกตได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความไม่มั่นใจว่าตนเองมีความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิชาชีพและศักยภาพของ

การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องทำงานร่วมกันกับพวกเขาในประเทศอื่นที่ไม่ใช่ประเทศไทย ซึ่งลำดับที่ของข้อความต่าง ๆ ในคำถามของแบบสอบถามที่ปรากฏในทักษะด้านนี้มีเป็นจำนวนหลายข้อที่สะท้อนให้เห็นถึงความไม่เชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งปรากฏผลที่สอดคล้องกับการที่พวกเขาได้เคยตอบว่าตนเองมีเป้าหมายในการทำงานที่ต่างประเทศด้วยจำนวนที่น้อยร่วมด้วย

ผลการศึกษาในภาพรวมดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในระดับที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก ทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างการก้าวเข้าสู่การเป็นประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเร็ววันนี้ก็ตาม ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อเชิงซ้ำ และไม่มีประสิทธิภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่อาจยังขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีในการสร้างความเข้าใจของข้อมูลให้กับประชาชนทั่วไป และรวมทั้งบุคคลอื่น ๆ ที่อาจได้รับผลกระทบที่จะตามมา โดยเมื่อพิจารณาจากข้อมูลวิจัยในส่วนที่ 1 ในข้อ 12 จาก ตารางที่ 4.1 จะพบว่า แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ที่มากที่สุดสองอันดับแรก คือ โทรทัศน์ และสื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต ดังนั้น หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งภาครัฐจะให้ความสนใจ และจัดหาข้อมูลทำการประชาสัมพันธ์ ตลอดจนมีกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจ อันจะส่งผลต่อทัศนคติที่ดีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้มากขึ้น ก็สามารถดำเนินการได้ตามช่องทางของแหล่งข้อมูลที่พวกเขาติดตามข่าวสารเหล่านี้เอาไว้ให้มากขึ้น โดยควรมีเนื้อหาของข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้สามารถเอาข้อมูลดังกล่าวไปใช้ได้เหมาะสมและอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ผลการทดสอบเปรียบเทียบสมมติฐานทั้งในตารางที่ 4.5 ซึ่งพบว่า นักศึกษาปีสุดท้าย (ปีที่ 4) มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาปีอื่น ๆ ในด้านทัศนคติ รวมทั้งนักศึกษาที่มีความมั่นใจว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองสูง ดังที่แสดงผลไว้ในตารางที่ 4.11 และในตารางที่ 4.13 ก็ได้ผลการศึกษายืนยันด้วยว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานของ AEC ยิ่งมากก็ยังมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาอื่น ๆ ขึ้นเรื่อย ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้สอดคล้องกันกับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสามารถสรุปได้ว่ายังผู้ตอบมีความเห็นด้วยมากเท่าใดก็ยังมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในทางเป็นบวกมากขึ้นเท่านั้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า กลุ่มบุคคลที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้นเหล่านี้ล้วนมีศักยภาพที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และในกลุ่มหน่วยงานทางการศึกษาของประเทศควรจะได้ตระหนักถึงความจำเป็นไปที่จะมีความเชื่อมโยงกันระหว่างความมีวุฒิที่สูง (ศึกษาอยู่ในระดับปีที่สูง) สามารถรับรู้ข่าวสารข้อมูล และตระหนักได้ถึงความจำเป็น และทิศทางที่ประเทศต้องเดินไป ซึ่งข้อมูลนี้สอดคล้องกับ

เอกสารผลการศึกษาในประเด็นเรื่องการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานด้านการค้า
ไม่ว่าจะมองในแง่ไหนก็ตาม ดังที่แสดงผลทดสอบเปรียบเทียบของค่าเฉลี่ยในตารางที่ 4.19 และพบว่าไปใช้

นักศึกษาที่เรียนในปี 4 (ปีสุดท้าย) กลุ่มเดี่ยวนี้นี้เป็นกลุ่มที่มีการเตรียมความพร้อมสูงสุด และมีความแตกต่างกับนักศึกษากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

นอกจากนี้ ประเด็นของนักศึกษาที่มีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ดีก็มีลักษณะนี้เช่นเดียวกัน นั่นคือ ผลทดสอบการเปรียบเทียบเห็นได้ชัดว่าเป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง และแตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.25 ขณะที่นักศึกษาที่มั่นใจว่าตนเองมีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ยิ่งมากเท่าใดก็ยิ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย และความแตกต่างสูงกว่าผู้ตอบในกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วย นอกจากนี้ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันก็ปรากฏผลการศึกษาในตารางที่ 4.29 ที่ว่า หากผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC รวมทั้งการที่บุคคลมีความรู้ด้าน AEC ในระดับมาก (ดังปรากฏผลในตารางที่ 4.31) ก็จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่มีระดับความรู้ด้าน AEC ที่มาก พบว่า เป็นกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีกกลุ่มหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งก็จะมีแนวโน้มเป็นผู้ที่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของ AEC มากขึ้นเพียงนั้น

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า การที่บุคคลจะมีการเตรียมความพร้อมอย่างไรวินั้น จึงน่าที่จะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยง หรือมีผลกระทบต่อเนื่องมาจากการที่พวกเขาเหล่านั้นมีทัศนคติอย่างไรด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ทั้งข้อมูลที่เป็นลักษณะทั่วไป และวิเคราะห์เจาะลึกให้เห็นผลกระทบทั้งด้านบวกและลบให้มากที่สุด โดยอาศัยช่องทางที่พวกเขาเหล่านั้นคุ้นเคย และไม่ซับซ้อน เข้าถึงได้ง่ายเป็นสำคัญ

ตารางที่ 5.5 แสดงผลสรุปการทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีต่อทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เฉพาะในส่วนปัจจัยที่มีผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานในบางด้าน หรือในภาพรวม

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาพรวมและทัศนคติแต่ละด้าน	ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐาน	ระดับของนัยสำคัญทางสถิติ
1. ชั้นปีที่เรียน	ภาพรวม	-	-
	ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	-	-
	ด้านภาคการศึกษา	-	-
	ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	✓	0.01
	ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำข้อมูลเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาพรวมและทัศนคติแต่ละด้าน	ผลการทดสอบ เป็นไปตาม สมมติฐาน	ระดับของ นัยสำคัญ ทางสถิติ
2. ความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ	ภาพรวม	-	-
	ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	-	-
	ด้านภาคการศึกษา	-	-
	ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาค ธุรกิจเอกชน	-	-
	ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรม ส่วนบุคคล	✓	0.01
3. การเตรียมตัวเพื่อ สร้างความพร้อมเข้า สู่ตลาดแรงงาน AEC	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01
4. ระดับความเห็นด้วย ต่อการที่ประเทศ ไทยก้าวเข้าสู่ AEC	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 5.6 แสดงผลสรุปการทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เฉพาะในส่วนปัจจัยที่มีผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานในบางด้าน หรือในภาพรวม

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาพรวมและทักษะแต่ละด้าน	ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐาน	ระดับของนัยสำคัญทางสถิติ
1. ชั้นปีที่เรียน	ภาพรวม	-	-
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	-	-
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	-	-
	ด้านวัฒนธรรม	-	-
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.05
2. การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.05
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.05
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01
3. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01
4. การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01
5. ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC	ภาพรวม	-	-
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.05
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขหรือดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาพรวมและทักษะแต่ละด้าน	ผลการทดสอบ เป็นไปตาม สมมติฐาน	ระดับของ นัยสำคัญ ทางสถิติ
6. ความรู้ด้าน AEC	ภาพรวม	-	-
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	-	-
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	-	-
	ด้านวัฒนธรรม	-	-
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.05
7. ทักษะที่มีต่อการ เปิด AEC	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาข้อมูลที่จะเป็นแนวทางเพื่อการอบรม และให้ความรู้ในการดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้า หรือการเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ ตลอดจนกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC โดยเสริมเข้าไปในหลักสูตรการเรียนการสอน ตลอดจนประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ให้ผู้ที่สนใจได้รับทราบ และเห็นถึงช่องทางในการทำธุรกิจกับประเทศเหล่านั้น

2. ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาแนวทางในการร่วมมือร่วมกันในผลกระทบที่จะมีกับภาคเอกชนและธุรกิจ ทั้งนี้ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับของความเชื่อมั่นว่าภาคธุรกิจเอกชนจะมีความสามารถในการปรับตัว และมีความยืดหยุ่นในการรับมือในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งเมื่อผนวกกันกับผลการศึกษา ที่สอดคล้องกันกับความกังวลใจที่จะเห็นได้จากข้อความที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าภาครัฐมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย หรือแม้แต่มุมมองที่คิดว่าภาครัฐมีการปรับปรุง และพัฒนาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง ก็กลับพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทั้งนั้นเท่านั้น ดังนั้น แม้ว่าภาคเอกชนจะมีการเตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอในระดับมากก็ตามแต่ก็ไม่อยู่ในระดับที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การเชิงพาณิชย์และใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น และอนุญาตให้ใช้เพื่อการศึกษาและการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

น่าพอใจเท่าใดนัก ทั้งนี้เพื่อความไม่ประมาทต่อสิ่งที่อาจเกิดขึ้น จึงจำเป็นที่ทุกฝ่ายจะต้องวางแผนอย่างรอบคอบ ซึ่งถือเป็นสิ่งที่อยู่ในความรับผิดชอบที่จะต้องดำเนินการร่วมกัน

3. ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาในหลักสูตร ของสถาบันการศึกษาด้วยการเพิ่มรายวิชามากขึ้น โดยเน้นการสามารถนำเอาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ AEC และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านบวกและลบ ตลอดจนแนวทางการปรับตัวของทุกภาคส่วนมาจัดการให้เกิดเป็นเนื้อหาเพื่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ นอกจากนี้ การสร้างสรรค์กิจกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดทัศนคติ และความคุ้นเคยในการทำงานร่วมกันเป็นทีม ก็เป็นสิ่งจำเป็นต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้น ในกรณีที่หากสามารถดำเนินการได้ สถาบันการศึกษาควรจัดหาบุคลากรชาวต่างชาติจากกลุ่มประเทศ AEC เข้ามาเป็นบุคลากรทางการศึกษา และทำการสอนหรือร่วมทำกิจกรรมกันกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งทางด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณี และเสริมสร้างทัศนคติ ตลอดจนฝึกฝนการเปิดใจให้กว้างในการยอมรับบุคคลจากชาติอื่นที่มีใช้คนไทยด้วยกันให้เกิดขึ้น

4. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความมั่นใจในการเตรียมความพร้อมเพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับมาก นั่นคือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำ ซึ่งในทักษะด้านนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเองก็ยังคงได้รับการฝึกฝน และพัฒนาทักษะความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงานในส่วนนี้ให้มากขึ้นด้วย เนื่องจากผลคะแนนการเตรียมความพร้อมในประเด็นนี้ยังอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่ผลของทักษะด้านอื่นกลับอยู่ในระดับปานกลาง โดยจากผลการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามยังคงได้รับการฝึกฝนทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานร่วมด้วย ซึ่งก็เป็นทักษะอีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากเช่นกันต่อการเตรียมความพร้อม

5. การให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะบางด้านเพิ่มเติมในสถานการณ์ที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น ทักษะการคำนวณ และการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างประเทศ ในประเด็นดังกล่าวกลับอยู่ในระดับปานกลางของการเตรียมความพร้อมเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ซึ่งนั่นน่าที่จะเป็นสิ่งที่ต้องสังวรไว้ว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีความไม่มั่นใจเต็มที่เท่าใดนักหากต้องใช้ทักษะดังกล่าวในการทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC และด้วยผลการศึกษาเช่นนี้ย่อมแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นในเนื้อหาด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานของสถาบันการศึกษา และหน่วยงานเกี่ยวข้องที่อ่อนแอ และไม่เพียงพอที่จะทำให้นักอุตสาหกรรมทางการศึกษาของประเทศไทยได้รับความรู้ รวมทั้งการฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามแนวทางของสากล จนสามารถก้าวเข้าสู่การแข่งขันในตลาดแรงงานที่มีฝีมือได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องเข้าไปทำงานในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากประเทศบ้านเกิดของตนเอง ดังนั้น หน่วยงานทางด้านการศึกษาจะต้องหาแนวทางในการพัฒนาทักษะที่สามารถใช้ได้แม้ยามอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างก็ตาม

6. ความรู้ ความสามารถในภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นปัญหาที่น่ากังวลใจ ทั้งด้านพูด และเขียน ยกเว้นด้านการอ่านที่ดูจะเป็นปัญหาทางด้านภาษาที่น้อยกว่ารูปแบบอื่น กระนั้นก็ตามความรู้ และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่าง และไม่ากรู้ก็อาจเพิ่มขึ้น ซึ่งผู้ทำงานนี้จำเป็นต้องแปลผล และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีภาษาไปใช้ และหลากหลายก็เป็นประเด็นที่เป็นปัญหาหากต้องนำความสามารถดังกล่าว ไปใช้ในการปฏิบัติงานทั้งใน

ประเทศกลุ่ม AEC อื่น ๆ และแม้แต่ในประเทศไทย โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องทำงานร่วมกันกับบุคคลที่มา จากประเทศอื่น ดังนั้น บุคลากรกลุ่มนี้จึงควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพของตนเองในด้านนี้ ให้อยู่ในระดับที่สามารถนำมาใช้งานได้ โดยเฉพาะด้านการพูด และการเขียนอย่างจริงจังกว่าที่กำลัง เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะประเด็นนี้อาจกลายเป็นข้อบกพร่องกลบความโดดเด่นในทักษะด้านอื่นของ วิศวกรชาวไทยได้ ซึ่งน่าเสียดายโอกาสเช่นนี้เป็นอย่างยิ่ง สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่มีศักยภาพพร้อมที่จะ มีส่วนร่วม จึงควรพัฒนาหลักสูตรที่เอื้อต่อการส่งเสริมทักษะด้านภาษา และวัฒนธรรมให้มากขึ้น ตลอดจนเปิดโอกาส และให้การสนับสนุนทั้งอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาให้ได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพ ด้านภาษา รวมทั้งมีการสัมมนาอบรมเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในด้านวัฒนธรรม และ รูปแบบ หรือแนวทางการสื่อสารระหว่างกันของชาติในกลุ่มอาเซียนให้มากขึ้นด้วย

7. ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมใน การเข้าสู่อาเซียน รวมทั้งผลกระทบทั้งด้านบวกและลบ ตลอดจนวัฒนธรรม ประเพณีผ่านสื่อให้ หลากหลายรูปแบบมากขึ้น โดยภาครัฐ สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเน้นการพัฒนา และเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ AEC ให้กับบุคลากรในกลุ่มผู้เรียนที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะด้านวิชาชีพ และศักยภาพในการปฏิบัติงาน ทักษะด้านภาษา และทักษะด้านวัฒนธรรม ควรมีการส่งเสริมระดับความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทั้งการอ่าน เขียน และพูดให้ มากขึ้นด้วยแนวทางต่าง ๆ เนื่องจากการเตรียมความพร้อมในด้านนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญ เป็นอย่างมาก ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ และพัฒนาแนวทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งจากในห้องเรียน ของสถานศึกษา และในสื่อรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนหน่วยงานที่สามารถให้การศึกษาด้านนี้ก็สามารถได้รับการ พัฒนา และสนับสนุนอย่างกว้างขวาง รวมทั้งควรอุดหนุนงบประมาณให้เพียงพอเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพอย่างเป็นรูปธรรมโดยรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์

8. หน่วยงานภาครัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างทัศนคติทางบวกด้าน วัฒนธรรมที่แตกต่าง หลากหลายของกลุ่มประเทศ AEC สมควรจะได้นำไปพิจารณาหาแนวทางใน การถ่ายทอด และกระจายข้อมูลความรู้ รวมทั้งเพิ่มการประชาสัมพันธ์ และนำเสนอข้อมูลที่เป็นบวกแต่ อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงให้กับประชาชนคนไทยให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อความราบรื่นและประโยชน์ที่ จะเกิดขึ้นในระยะยาวร่วมกันของประชาชนทุกชาติในกลุ่มประเทศ AEC

9. แนวทางที่ภาครัฐสามารถดำเนินการได้นอกจากเพิ่มเติม และปรับปรุงนโยบาย ตลอดจนมาตรการที่จะต้องพิจารณาและเร่งรัด เพื่อมองหาแนวทางดังกล่าวอย่างเร่งด่วนแล้ว การ ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับผลดี ผลเสีย รวมทั้งการปรับตัวของทุกภาคส่วน เมื่อประเทศ ไทยก้าวเข้าสู่ AEC นั้น ล้วนเป็นสิ่งที่ภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องรีบกระทำเพื่อเสริมสร้าง ความเข้าใจ และความรู้เหล่านั้นโดยเร็วสู่ประชาชน ด้วยการผ่านช่องทางของสื่อประเภทต่าง ๆ อย่าง ต่อเนื่องและว่องไว ภาครัฐสามารถใช้สื่อได้จากหลายช่องทางเพื่อประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควร เน้นหนักในช่องทางที่เป็นช่องทางหลัก นั่นคือ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ ทั่วไป นอกจากนี้ ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยผู้สอน ก็เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ที่

สำคัญ การให้ข้อมูลกับนักศึกษาย่อมสามารถส่งผ่านข้อมูลดังกล่าวไปยังบุคคลในครอบครัวของพวกเขาได้ในที่สุด ดังนั้นภาครัฐจึงควรดำเนินการอย่างริบด่วนที่จะนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่จะประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจทุกด้าน ทุกมิติ ในการก้าวเข้าสู่ AEC ของประเทศไทย ตลอดจนศึกษาพิจารณาและหาแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการกำหนดนโยบาย และมาตรการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งระยะสั้น กลาง และยาวให้กับประชาชนแต่ละภาคส่วนในชาติอย่างรอบคอบ และรัดกุม

10. ในด้านภาคการศึกษาควรได้รับความสนใจ และให้ความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเด็นของความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะของผู้เรียนอย่างมีคุณภาพในสถาบันการศึกษาของประเทศไทย ให้พร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงาน ทั้งนี้เมื่อนโยบาย AEC ได้รับการเปิดดำเนินการจริงแล้ว สิ่งนี้จะต้องเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา และการวางแผนที่จริงจัง อย่างต่อเนื่องจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา ดังนั้น หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องจึงจำเป็นต้องให้ความเอาใจใส่ และตรวจสอบระบบการศึกษาของประเทศ เพื่อให้เกิดคุณภาพอย่างจริงจัง รวมทั้งเร่งพัฒนาวิชาการ และปลูกจิตสำนึกของความรู้ให้เกิดขึ้นกับเยาวชน และผู้เรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเอง โดยเน้นความจริงจังที่ยั่งยืนมากกว่าความฉาบฉวย และปลูกฝังรากฐานของความรู้ ขอบคั้นคว้า และพัฒนาตนเองอย่างไม่หยุดยั้งเป็นสำคัญ

11. ผลการศึกษาพบว่า ประเทศที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการไปทำงานมากที่สุด นอกเหนือจากประเทศไทย คือ ประเทศสิงคโปร์ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานในลักษณะที่ปัจจุบันเป็นอยู่ และที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนสภาพสังคม เมือง ไซทางสังคม กฎหมาย และวัฒนธรรมของประเทศที่อยู่ในอันดับต้น ๆ ของการมีเป้าหมายการไปทำงาน โดยเฉพาะหากต้องไปทำงานที่ประเทศสิงคโปร์ และประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มที่ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจในอันดับรอง ๆ ลงมา ซึ่งหากต้องไปปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพยังประเทศเหล่านี้แล้ว พวกเขาจะต้องปรับตัวให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของประเทศดังกล่าว ซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์นี้ควรนำมาเผยแพร่เป็นวิทยาทานแก่สาธารณชนได้ทราบและเรียนรู้ เพื่อการเตรียมพร้อมที่มีประสิทธิภาพ

12. จากผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถกล่าวได้ว่า ยิ่งบุคคลมีการเตรียมความพร้อมให้กับตนเองมากเท่าใด ก็ยิ่งมีความคิดเห็นที่เป็นบวก หรือเห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ AEC มากยิ่งขึ้นเท่านั้น รวมทั้ง หากบุคคลยังมีการเตรียมตัวเองเพื่อสร้างความพร้อมมากเท่าใดก็ยิ่งเป็นการดีกับการพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ดังนั้นหากภาครัฐได้ พิจารณาและประมวลผลเหล่านี้ อย่างรอบคอบแล้ว การดำเนินการเพื่อสร้างศักยภาพของการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรของประเทศ เพื่อรับมือและปรับตัวให้เหมาะสม เมื่อประเทศต้องก้าวเข้าสู่ AEC จึงเป็นสิ่งที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะได้รับเร่งจัดการให้เกิดขึ้น ในสิ่งที่เป็โอกาสของการนำข้อตกลงต่าง ๆ ที่มีระหว่างกันในกลุ่มประเทศ AEC มาทำความเข้าใจ และชี้แนะแนวทางที่จะทำให้บุคลากร ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ สามารถเก็บเกี่ยว และพัฒนาทรัพยากรอันมีค่าร่วมกันของประเทศต่าง ๆ ในประชาคม AEC ให้เกิดขึ้นได้ ซึ่งจะทำให้แต่ละประเทศได้รับผลประโยชน์อันยิ่งใหญ่มหาศาล รวมทั้งส่งผลดีให้กับประชาชนชาวไทยในท้ายที่สุดนั่นเอง

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

13. หน่วยงานภาครัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างทัศนคติทางบวกด้านวัฒนธรรมที่แตกต่าง หลากหลายของกลุ่มประเทศ AEC สมควรจะได้้นำเอาไปพิจารณาหาแนวทางในการเสริมสร้าง ประชาสัมพันธ์ และนำเสนอข้อมูลที่เป็นบวกแต่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงให้กับประชาชนคนไทยให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อความราบรื่นและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในระยะยาวร่วมกันของประชาชนทุกชาติในกลุ่มประเทศ AEC ทุกประเทศในอนาคต

14. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความไม่เชื่อมั่นในการทำงานของภาครัฐ ทั้งนี้แนวทางที่ภาครัฐสามารถดำเนินการได้นอกเหนือจากเพิ่มเติม และปรับปรุงนโยบาย ตลอดจนมาตรการที่จะต้องพิจารณาและเร่งรัด เพื่อมองหาแนวทางดังกล่าวอย่างเร่งด่วนแล้ว การประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับผลดี ผลเสีย รวมทั้งการปรับตัวของทุกภาคส่วน เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC นั้น ล้วนเป็นสิ่งที่ภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องรีบกระทำเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และความรู้เหล่านั้น โดยเร็วสู่ประชาชน ด้วยการผ่านช่องทางของสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและว่องไว ภาครัฐสามารถใช้สื่อได้จากหลายช่องทางเพื่อประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรเน้นหนักในช่องทางที่เป็นช่องทางหลัก นั่นคือ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ทั่วไป นอกจากนี้ ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยผู้สอน ก็เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ที่สำคัญ การให้ข้อมูลกับนักศึกษาย่อมสามารถส่งผ่านข้อมูลดังกล่าวไปยังบุคคลในครอบครัวของพวกเขาได้ในที่สุด ดังนั้นภาครัฐจึงควรดำเนินการอย่างรีบด่วนที่จะนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจทุกด้าน ทุกมิติในการก้าวเข้าสู่ AEC ของประเทศไทย ตลอดจนศึกษาพิจารณาและหาแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการกำหนดนโยบาย และมาตรการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งระยะสั้น กลาง และยาวให้กับประชาชนแต่ละภาคส่วนในชาติอย่างรอบคอบ และรัดกุม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งานการศึกษาวิจัยที่สามารถดำเนินการได้ในอนาคต น่าที่จะเป็นการสำรวจความคิดเห็นจากหลายฝ่ายที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบทั้งทางบวก และทางลบ หลังจากประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แล้ว สักระยะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบ หรือประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้น แล้วนำมาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นที่ได้สำรวจแล้วก่อนหน้าประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ AEC เพื่อที่จะได้นำผลกระทบที่ศึกษาเพิ่มเติม นำมาปรับปรุง พัฒนาแนวทางการดำเนินการในแต่ละด้านที่เป็นมิติต่าง ๆ ของประเทศให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยเป็นการเจริญเติบโตที่ยั่งยืน และต่อเนื่องของบรรดาประเทศต่าง ๆ ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาชนในทุกประเทศนั้น ๆ เป็นสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บรรณานุกรม

กลุ่มวิชาการสุพรรณนิการ์ณ. 2558. ความรู้รอบตัวอาเซียน ฉบับเบื้องต้น. นนทบุรี: บริษัท ธิงค์ บียอนด์ บู้คส์ จำกัด.

กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.

กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธิดารัตน์ โชคลุชาติ. 2553. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย. วารสาร มจร. วิชาการ. 14(27), 99-112.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2537. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. นครปฐม: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

ปรีทัศน์ พันธบุรุษย์. 2545. กลยุทธ์การผลิต พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: วัฒนาการพิมพ์.

ฝ่ายวิชาการปัญญาชน. 2555. สวัสดิ์อาเซียน พุดจาประสาอาเซียน. กรุงเทพฯ: บริษัท ส.เอเชียเพรส (1989) จำกัด.

พจมาน เตียวัฒน์รัฐติกาล. 2545. การบริหารและจัดการองค์การอุตสาหกรรม พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

พรนพ พุกกะพันธ์. 2544. ภาวะผู้นำและการจูงใจ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จามจุรีย์โปรดักท์.

พรนารี โสภานุตร. 2555. แนวทางพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม สาขาอุตสาหกรรม ระดับ ภาควิศวกร เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ) คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

เพ็ญแข แสงแก้ว. 2540. การวิจัยทางสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ฟีนีพับลิชชิง.

วิลลี่ สุทธิวิเศษ. 2546. ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสาร ความพึงพอใจขวัญและกำลังใจในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ, กรมประชาสัมพันธ์. 2554. ประเทศไทยกับอาเซียน. กรุงเทพฯ:

กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
องค์ความรู้ “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”. 2555. [Online]. www.thai-aec.com
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

อรวรรณ สีถวานิช. 2554. ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่
ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน. สารนิพนธ์พัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหบัณฑิต ภาควิชา
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
ไอคิวพลัส. 2557. อาเซียน เพื่อนบ้าน...ต้องรู้. กรุงเทพฯ: พีเอ็นเอ็น มีเดีย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

แบบสอบถาม

เรื่อง ทักษะติดต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับภูมิหลังด้านประชากรศาสตร์

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
  2. สาขาที่กำลังเรียนอยู่
 1. วิศวกรรมศาสตร์ (โปรดระบุสาขา .....)
 2. วิทยาศาสตร์ (โปรดระบุสาขา .....)
 3. บริหาร / การจัดการ (โปรดระบุสาขา .....)
 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
  3. ชั้นปีที่เรียน
 1. ปี 1 2. ปี 2 3. ปี 3 4. ปี 4
  4. ภูมิลำเนาเดิม
 กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ต่างจังหวัด (โปรดระบุ) .....
  5. เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี
 ทำงานทันที เรียนต่อ ทั้งทำงานและเรียนต่อควบคู่กันไป
  6. เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ
 ทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม
 ทำงานในต่างประเทศ (โปรดระบุประเทศที่ต้องการไป .....))
  7. ท่านเคยไปเที่ยวหรือไปธุระในประเทศกลุ่มอาเซียนมาก่อนหรือไม่
 ไม่เคย เคย (โปรดระบุประเทศ .....))
  8. โปรดประเมินระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของท่านโดยรวม
 ไม่ดี ปานกลาง ดี ดีมาก
  9. ท่านศึกษาภาษาอังกฤษด้วยวิธีใด (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 จากห้องเรียน
 จากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษา
 ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ (โปรดระบุ .....))
  10. ท่านมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ AEC (ปีหน้า) ในระดับใด
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่เตรียมเลย
- ถ้าเตรียม ด้วยรูปแบบใด (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ

ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

- ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม
- ศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC (โปรดระบุภาษา _____)
- ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC
- ศึกษาวิทยาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม
- ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียน โดยเน้นความทันสมัย สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี

11. ที่ผ่านมามีท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC จากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. โทรทัศน์
- 2. วิทยุ
- 3. หนังสือพิมพ์ทั่วไป
- 4. วารสารและนิตยสารทั่วไป
- 5. สื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์
- 6. สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต
- 7. ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยผู้สอน
- 8. ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม/สัมมนา/ฝึกงาน ที่ไม่ใช่มาจากชั้นเรียน
- 9. จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน/เพื่อนร่วมงาน
- 10. อื่น ๆ (โปรดระบุ _____)

12. เนื้อหาข้อมูลด้านใดดังต่อไปนี้ที่ท่านคิดว่าท่านจะต้องพัฒนาปรับปรุงมากที่สุด เพื่อการเตรียมพร้อมหากต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อ AEC เปิดดำเนินการ (เรียงลำดับความสำคัญจาก 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 โดย 1 สำคัญมากที่สุด และ 6 สำคัญน้อยที่สุด)

- วิทยาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา
- ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้
- ภาษาในการสื่อสาร
- วัฒนธรรมประเพณี
- กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ
- บุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ

13. ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

- เห็นด้วยมากที่สุด   เห็นด้วยมาก
- เห็นด้วยปานกลาง   เห็นด้วยน้อย   ไม่เห็นด้วย

14. หากมีโอกาส ประเทศที่ท่านอยากไปทำงานด้วยมากที่สุดคือประเทศอะไร (นอกเหนือจากประเทศไทย) โปรดระบุ _____

15. ประเทศไหนในกลุ่ม AEC (นอกเหนือจากประเทศไทย) ที่ท่านคิดว่ามีระเบียบ กฎเกณฑ์

ข้อบังคับเคร่งครัดมากที่สุด หากได้เข้าไปทำงานในประเทศนั้น _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความรู้ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงตามที่ท่านทราบ (กรุณาตอบทุกข้อ)

คำถาม	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
1. ประชาคมสมาชิกอาเซียนประกอบด้วยสมาชิก 9 ประเทศ ประชากรรวมกันประมาณ 600 ล้านคน และมี GDP รวมกันประมาณ 1.7 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ		
2. สมาชิกอาเซียนมีการจัดทำ Mutual Recognition Agreement (MRA) เพื่ออำนวยความสะดวกในการยอมรับคุณสมบัติของนักวิชาชีพที่สำคัญร่วมกัน เพื่อการถ่ายเทแรงงานฝีมือได้เสรีมากขึ้น		
3. การเข้าเมืองและเข้าไปทำงานของบุคคลยังคงต้องเป็นไปตามกฎระเบียบของแต่ละประเทศสมาชิก		
4. รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปีของประเทศสมาชิกอาเซียนที่สูงที่สุด คือ ประเทศสิงคโปร์ ขณะที่ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางถึงสูง โดยมีประเทศมาเลเซียเป็นประเทศเดียวที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันกับประเทศไทย		
5. ประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีในกลุ่มที่มีรายได้น้อย ประกอบด้วยประเทศ เวียดนาม ลาว กัมพูชา และพม่า		
6. แนวทางของ AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) ได้ตั้งเป้าไว้ให้แต่ละประเทศใน AEC มีจุดเด่นที่ต่างกัน โดยประเทศไทยเน้นที่สาขาการท่องเที่ยวและสาขาสุขภาพ ขณะที่สิงคโปร์เน้นสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและสาขาการบิน		
7. ประเทศอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในอาเซียนและมีชาวมุสลิมมากที่สุดในโลก		
8. ค่าจ้างแรงงานในประเทศกัมพูชาต่ำที่สุดในอาเซียน โดยรองลงมาคือประเทศเวียดนาม		
9. ภายในปี 2558 การเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างกันในกลุ่มประเทศ AEC ทำให้สามารถเพิ่มสัดส่วนการถือครองหุ้นของนักลงทุนได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70		
10. สินค้าของประเทศในกลุ่ม AEC สามารถเข้าสู่ตลาดไทยได้โดยไม่มีภาระภาษี ซึ่งอาจทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจของไทยต้องแข่งขันมากขึ้น		
11. ช่วงเวลาที่ผ่านมจนถึงปัจจุบัน พบว่า ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกไปยังประเทศในกลุ่ม AEC น้อยกว่าการนำเข้าจากกลุ่มนี้		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

คำถาม	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
12. การเคลื่อนย้ายแรงงานจะสามารถทำได้อย่างเสรีขึ้น โดยอาจทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานมีฝีมือของไทยในประเทศที่ให้ค่าตอบแทนสูง ทั้งนี้แรงงานที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงยอมรับร่วมกันเท่านั้น		
13. สาขาอาชีพที่มีการตกลงให้เปิดเสรีด้านแรงงานตามข้อตกลงยอมรับคุณสมบัติร่วม ตัวอย่างเช่น วิศวกร พยาบาล สถาปนิก ด้านการสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และบัญชี		
14. การปรับปรุงสวัสดิการและอัตราค่าตอบแทนให้สูงขึ้น เป็นวิธีการหนึ่งในการที่ผู้ประกอบการจะสามารถดึงดูดแรงงานมีฝีมือไม่ให้ไปทำงานในต่างประเทศได้		
15. AEC จะมีผลกับเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศให้เข้าออกได้เสรีมากขึ้น ขณะที่ค่าเงินจะมีแนวโน้มที่มีเสถียรภาพมากขึ้น		
16. สาขาวิชาชีพแพทย์ และวิศวกรไทยที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในประเทศไทยแล้ว สามารถได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศกลุ่ม AEC ได้โดยไม่ต้องจดทะเบียนเป็นแพทย์หรือวิศวกรวิชาชีพอาเซียน		
17. การจดทะเบียนและได้รับใบอนุญาตให้แพทย์และวิศวกรจากประเทศในกลุ่ม AEC ไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อนก็ได้		
18. ประเทศไทยเป็นประเทศที่อยู่ในกลุ่มของประเทศที่ร่วมกันก่อตั้งแนวคิด AEC นี้ตั้งแต่เริ่มแรก		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ประเทศเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน (กรุณาตอบทุกข้อ)

5 = เห็นด้วยมาก 4 = เห็นด้วย 3 = ปานกลาง / เฉย ๆ 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ					
1. ภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง					
2. ภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง					
3. ภาครัฐมีการกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย					
4. ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ					
5. ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น					
6. ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ					
ด้านภาคการศึกษา					
7. สถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง					
8. คณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี					
9. นักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถและสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียน จนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้อย่างมีคุณภาพ					
10. เครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศ และกลุ่มประเทศอาเซียนให้การสนับสนุนและส่งเสริมสังคมแห่งการเอื้ออาทรและแบ่งปันกัน					
11. หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาคการศึกษาทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่มศักยภาพความรู้ด้านวิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถทัดเทียมได้กับประเทศอื่นๆ ใน AEC					

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีลาดกระบัง ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน					
12. ภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอที่จะยอมรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ					
13. ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าประเทศไทยจะได้รับประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่าผลกระทบด้านลบ					
14. ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานมีฝีมือหรือสมองไหลจะไม่มากเกินไปกว่าที่จะรับมือได้					
15. ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลดน้อยลงหรือไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป					
16. ภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมีความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่นสูง					
17. แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจรายใหญ่ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่					
18. แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่					
19. สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนและจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม ซึ่งเป็นผลจากการเข้าสู่ AEC จะมีอัตราการเจริญเติบโตและขยายตัวมากขึ้น					
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล					
20. การสื่อสารโดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก					
21. ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยจะให้ความสนใจและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น					
22. ท่านมีความรู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
23. ท่านรู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส					
24. ท่านรู้สึกสนใจที่จะเดินทางเข้าไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส					
25. ท่านรู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้าร่วมกันกับผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศต่างๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส					
26. การสื่อสารโดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก					
27. ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยจะให้ความสนใจและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เป็นการสอบถามการเตรียมความพร้อมที่ท่านมีอยู่ในปัจจุบันว่ามีอย่างน้อย

เพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

(5 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีมากที่สุด 4 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีมาก 3 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีปานกลาง / พอใช้ 2 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีน้อย 1 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีน้อยที่สุด)

ประเด็นพิจารณา	ระดับการเตรียมความพร้อม				
	5	4	3	2	1
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน					
1. ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย					
2. ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)					
3. การทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย					
4. การทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)					
5. การปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เมื่อต้องทำงานร่วมกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้					
6. ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้					
7. ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้					
8. ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทย					
9. ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ประเด็นพิจารณา	ระดับการเตรียมความพร้อม				
	5	4	3	2	1
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร					
10. ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด					
11. ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน					
12. ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน					
13. ความรอบรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลาย					
ทักษะด้านวัฒนธรรม					
14. ความรอบรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน					
15. การยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC					
16. ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง					
17. ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC					
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ					
18. ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ					
19. ความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่					
20. ความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและความเครียดในสถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน					
21. ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่แตกต่าง					
22. ความสามารถในการเรียนรู้ การชอบค้นคว้า และพัฒนาประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่					
23. ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงาน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.